

LEHTI LUONNONVARA-ALAN ASIAANTUNTIJOILLE 3/2020

LUONNON VARASSA

Takaisin opintielle?

Elinikäinen oppiminen
kannattaa.

LUONNONMARJAT

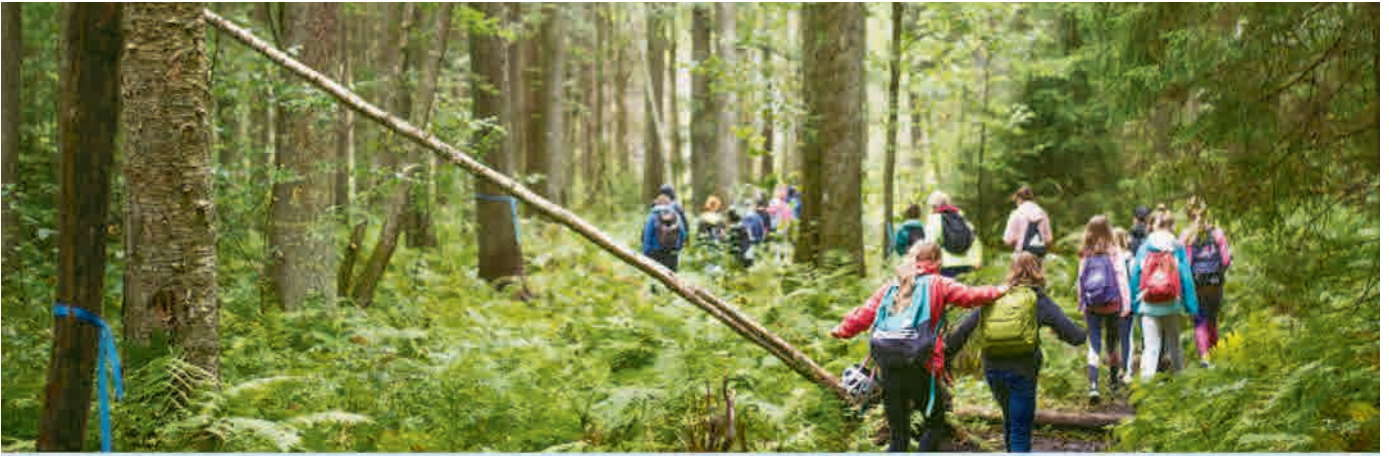
Hurja marjainnostus yllätti

TYÖSSÄ ULKOMAILLA

Asiantuntijaa arvostetaan

UUSI METSÄASIAANTUNTIJA

Työ opettaa tekijäänsä

Hyvä metsäammattilainen!

Suomen Metsäsäätiö on suomalaisen puun puolestapuhuja.

Rahoituskohteista löytyy jokaiselle kiinnostavia tulevaisuushankkeita, joihin kannattaa satsata pari promillea puukaupan tuloista.

metsasaatio.fi

[#metsäsäätiö](#) [#metsäelinkeino](#) [#lupakukoistaa](#) [#rastiruutuun](#)

SUOMEN METSÄSÄÄTIÖ

**Lisää
Mela-turvasta
mela.fi ja tarinoita
maaseudulta
juurevajoukko.fi**

Turvaamme arkeasi, tuemme työtäsi!

TYÖ ULKOMAILLA. – Tärkeintä on se, mitä osaa ja millaista työkokemusta on hankkinut, kertoo Outi Marin kansainvälisestä työstä.

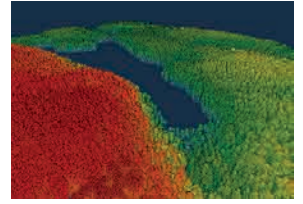
- 4–7 Lyhyesti.** Metsäkonekoulutuksen kipupisteitä. Pääkirjoitus. Lyhyet. Uutuuksia tulossa mehiläistarhaajille. Agrobiologien Liiton toiminnanjohtajan blogi.
- 8 Henkilö.** HAMK:n koulutuspäällikkö **Jukka Korhonen** kertoo mitä kuuluu Mustialan agrobiologikoulutukselle.
- 9 Puheenjohtajan blogi.** Korona-tilanne jatkuu ja Meton toimisto etätyöskentelee. Ensi vuonna valitaan Meton luottamushenkilöistä valtaosa. Kiinnostaisiko olla osa 125-vuotiasta edunvalvontaanorganisaatiota?
- 10 Uusi metsäasiantuntija.** Viimeinen silaus osaamiseen hankitaan vasta käytännön työssä, kertoo tuore metsäasiantuntija **Tommi Kärmeniemi**. Ammattikorkeakoulu antoi kuitenkin hyvät valmiudet työhön.
- 14 Työ ulkomailta.** Luonnonvara-alan asiantuntijat kertovat työstään ulkomailta. Vastuullisuusraportoinnin johtaja metsätalousinsinööri **Outi Marin** asuu Hollannissa ja tuotepäällikkö agrobiologi **Amanda Perälä** Ruotsissa.
- 20 MEP Torvalds vastaa.** Monella Euroopan maalla ei ole tarvittavia hiilinieluja ja katseet kääntyvät metsäiseen Suomeen. MEP **Nils Torvalds** muistuttaa EU:ssa, että metsät ovat kansallisen päätösvallan alla.
- 22 Luonnonmarjat.** Marjasato on ollut poikkeuksellisen runsas koko maassa. Poikkeuksellista oli myös suomalaisten marjainnostus.
- 24 Jatkuva oppiminen.** Luonnonvara-alan asiantuntijat kertovat opinnoistaan ja mitä jatko-opinnot ovat heille antaneet.
- 28 Seksuaaliväkkoja.** Riitänkö, olenko hyvä, sopiva, tarpeeksi? Epävarmuus ja ankaruus on normaalia. Riitämme, olemme oikeanlaisia ja juuri sopivia.
- 30 Meton palkkakysely 2019, Osa 2.** Lasikatto palkkoissa? Meton asiamies **Ilpo Puputti** kannustaa ottamaan esille palkkatason kehityskeskustelussa.
- 32–35 METO.** Asiamiehen palsta. Meton juhlagolf. Me ollaan MEOL! Korona peruuttaa tapahtumia, Meton etätyöt ja -kokoukset jatkuvat.
- 36 Koulutus**
- 40–43 Agrobiologit.** Esittelyssä AMK- ja Uudenmaan agrobiologit. Tunnettuuskampanja. Terveisiä Etelä-Karjalasta! Liiton stipendit haettavissa. Merkkipäivät.

LUONNON VARASSA

Metsämies – Skogsmannen v. 1909–1996, Metsätalous – Forestry v. 1997–2015, Agrobiologit-lehti 1939–2015
 tiina.eklund@luva.fi · **Ilmoitukset:** Hilpi Oksanen, puh. 040-594 6526, hilpi.oksanen@luva.fi · **Tilaukset:** tiina.eklund@luva.fi, puh. 040 76 101 75, Tilaushinta 30 €/vuosikerta ·
Osoitteenmuutokset: Anne Marttinen, puh. 040 761 0416, anne.marttinen@luva.fi · **Julkaisija:** LUVA – Luonnonvarat ry · **Ulkoasu:** Reima Kangas, Taitengrafia Ky ·
Painopaikka: Forssa Print 2019, Forssa · Lehden paperi on sertifioitu PEFC-järjestelmän mukaisesti · **ISSN** 2343-2349
 Luonnon Varassa -lehti ei vastaa tilaamatta lähetettyjen kirjoitusten ja kuvien säilyttämisestä eikä palauttamisesta. Lehti ei vastaa ilmoittajille mahdollisesti aiheutuvasta vahingosta, jos ilmoitusta ei tuotannollisista tai muista syistä voida julkaista määrätynä päivänä. Lehden vastuu virheellisistä ilmoituksista rajoittuu ilmoituksen hintaan. Huomautukset pyydetään tekemään kirjallisesti 8 päivän kuluessa ilmoituksen julkaisemisesta. **Luonnon Varassa -lehden aineisto- ja ilmestymispäivät 2020:** Nro 1 aineisto 14.2. ilmestyminen 13.3. Nro 2 aineisto 8.5. ilmestyminen 5.6. Nro 3 aineisto 21.8. ilmestyminen 18.9. Nro 4 aineisto 13.11. ilmestyminen 11.12.

Rahoitusta laserkeilausdata-hankkeisiin

MMM on avannut rahoitushaun laserkeilausdatan käyttöä tehostaville hankkeille. Rahoitusta myönnetään mm. pilottikokeiluihin sekä tiedon jakelun ja käytön kehittämiseen. Haku on avoinna 15.10. asti. Lue lisää: <https://mmm.fi/ajankohtaista/hankerahoitus>.

Taina Sohlman / Adobestock

MUUALLE. Ilman riittävää koneaika-a on todella vaikea työllistyä metsäkoneenkuljettajaksi.

Metsäkonekoulutuksessa kipupisteitä

TTS Työtehoseuran tutkimuksen mukaan 3,5 vuoden aikana (1/2016–6/2019) valmistuneista metsäkoneenkuljettajista 58 %:a oli koulutusta vastaavassa työssä ja yrittäjänä mittaushetkellä (7/2019). TTS selvitti syitä siihen, miksi metsäkoneenkuljettajat eivät jää alalle. Kyselytutkimukseen vastanneista koulutetuista ja alalta pois siirtyneistä vain kolmasosa oli työskennellyt metsäkoneenkuljettajana. Heistä 40 prosenttia siirtyi pois alle neljän kuukauden jälkeen, vuoden tai pidempään alalla oli kolmasosa. Työsuh-

teet päättyivät yleisimmin koeajalla työn tuottamattomuuteen. Alanvaihdon syyksi ilmoitettiin myös mm. palkkataso. Liian vähäinen koneaika kouluissa oli merkittävä syy alalle työllistymättömyyteen.

Aula Researchin selvityksen mukaan moni yritys ei ota työssäoppijoita. Syynä ovat asiakkaiden tehokkuus- ja laatuvaatimukset, ei ole aikaa opettaa ja taloudelliset menetykset olisivat liian suuret. Myös oppilaitoksen tuki työssäoppijalle on ollut opettajien ajanpuutteen vuoksi vähäistä. Metsäalan työelämätoimikunta

esittää evääksi työssäoppijoiden etäneuvontaa kameran välityksellä.

Koneaika kouluissa tarvittaisiin lisää, mutta metsäkonekoulutuksen resurssit ovat pienentyneet merkittävästi: metsäkonekoulutukseen saadusta rahasta iso osa ohjautuu selvityksen mukaan koulutuksen järjestäjän muihin tarpeisiin.

Lähteet: Aula Research 2020: ”Oppimassa ohjaamossa” 2020, TTS Työtehoseura 2020: ”Muille aloille siirtyvät koulutetut metsäkoneenkuljettajat –”.

Teksti: Tiina Eklund

Lyijy ammuksissa vastatulessa

LÄHTÖLASKENTA lyijylle ammuksissa on alkanut. EU:n REACH-komitea päätti 3. syyskuuta, että lyijyhauhit kielletään Ramsar-sopimuksen määrittelemillä kosteikoilla. Se tarkoittaa Suomessa lyijyhauhtien käytön loppumista lähes koko maassa ampumaradat mukaan lukien, koska turvemaat luokitellaan kosteikoiksi ja niitä on kaksi kolmasosaa Suomen pinta-alasta. Kielto pitää sisällään lyijyhauhtien käytön ja hallussapidon 100 metriä lähempänä Ramsar-kosteikkoa. Päätöksen siirtymäaika on näillä näkymin kaksi vuotta.

Viime helmikuussa suurimmat Englannin metsästys- ja maanomistajajärjestöt ilmoittivat, että luopuvat lyijyhauhtien käytöstä viidessä vuodessa. Perusteena on mm. se, että lyijy on myrkyllistä: järjestöt haluavat olla luonnonsuojelijoita ja tarjota puhdasta riistaruokaa kuluttajille.

Osa patruunan valmistajista on askeleen edellä. Esimerkiksi espanjalainen Bioammo on kehittänyt kasvipohjaisista biopolymeereistä haulikon patruunan hylsyn ja hylsykupin, joka maatu luonnossa. Luonnon Varassa -lehdellä on biohajoavien hylsyjen maatumistesti käynnissä. Esittelemme tuloksia myöhemmin tässä lehdessä.

Suopursua ja kihokkia keräämään

ELOKUUSSA uutisoitiin, että suopursua keräämällä voi tienata 60 euroa tunnissa. Oulun 4H lähetti kesän aikana 1200 kiloa tuoretta suopursua lentorahtina Ranskaan. Lääkeyritys on ostanut jo parikymmentä vuotta suopursua Suomesta, mutta tarkkaa käyttökohdetta ei tiedetä.

Luonnonvarakeskuksen mukaan suopursulla ja kihokilla on lääkinnällisiä ominaisuuksia. Molempien on todettu tehoavan tulehdusperäisiin vaivoihin ja kihokin yhdisteen havaittu vähentävän huomattavasti rintasyöpäsolujen kasvua. Suomi pursuaa raaka-aineita, joille olisi kansantaloudellisesti järkevää kehittää jatkojalostusta.

PÄÄKIRJOITUS

Oppia ikä kaikki

YLÄASTEIKÄINEN poikani laski ja kauhisteli, kuinka monta vuotta pitäisi vielä käydä koulua. Kerroin hänelle omasta opintiestä. Lukion jälkeen metsätalousinsinööriksi, sitten tradenomiksi ja viimeksi YAMK-tutkinto. Yksi kevät Ruotsissa yliopistossa ja Turun kauppakorkeakoulussa avoimen opintoja.

Kerroin, että opiskelu on antanut valtavasti. Ei vain tietoa, vaan myös halun lukea ja kirjoittaa. Pitkäjänteisyyttä ja pakaralihaksia istua. Päätäväisyyttä tehdä loppuun sen, minkä on aloittanut.

Erityisesti työn ohessa tehdyt opinnot ovat tuoneet elämääni ihania ihmisiä. Keskustelu heidän kanssaan on ollut antoisaa ja opettavaista. Muistelen lämmöllä yhteisiä opintojamme.

Jatko-opiskelemaan?

Tässä lehdessä keskitymme opiskeluun. Miltä tuntuu olla vastavalmistunut metsäasiantuntija? Mitä jatko-opiskelu on antanut maa- ja metsätalouden asiantuntijoille?

Tutustumme kahteen upeaan luonnonvara-alan naiseen, jotka työskentelevät ulkomailla. Smurfit Kappa Groupin vastuullisuusraportoinnin johtaja **Outi Marin** kertoo, että ulkomailla arvostetaan koulutusnimikkeen sijasta osaamista ja työkokemusta. Oletko Sinä harkinnut työskentelyä tai opiskelua ulkomailla?

Kurkistamme myös agrologi- ja metsätalousinsinöörikoulutuksen nykytilanteeseen.

Katse tulevaan

Keski-Euroopassa metsätalousinsinöörit opiskelevat metsäpedagogiikkaa eli ”Waldpädagogik”. He oppivat opettamaan lapsille metsässä leikin keinoin miksi metsiä hoidetaan ja käytetään. Tulisiko meidänkin aloittaa?

Ruotsissa keskustellaan juuri nyt, että esi-koulun pitäisi olla metsässä. Näin lapset voisivat kokea metsän kaikilla aisteilla turvallisesti ja luoda oman metsäsuhteen. Uskotaan, että yhä useampi hakeutuisi sen myötä myös metsäalalle töihin.

Kuka olisikaan parempi opastamaan lapsen turvallisesti metsään ja metsien kestävään käyttöön, kuin asiantunteva metsäammattilainen? ”Maailma alkaa lapsista” sanotaan. Lapset ovat myös luonnonvara-alan tulevaisuus.

Entä mitä Sinä olet halunnut oppia? Olisiko nyt hyvä aika aloittaa opiskelu?

Kirpakkaa syksyä ja sadonkorjuun aikaa kaikille!

Tiina Eklund, päätoimittaja

Uutuuksia tulossa mehiläistar

Vuoden 2020 hunajasato on keskimääräistä heikompi.

MEHILÄISTARHAAJA Juha Välimäki hoi-
taa mehiläisiä päätyökseen, mutta on
myös pitänyt kohta kaksi vuotta mehiläis-
tarvikeliikettä Nurmijärven Rajamäellä.

Elokuu on mehiläistarhauksen seson-
kiaikaa. Silloin lingotaan hunajat sekä
aloitetaan mehiläisten talviruokinta ja
punkkien torjunta.

Välimäen mukaan tämän vuoden hu-
najasato jäi heikoksi, noin 25–30 kiloa
hunajaa per pesä. Kelit eivät olleet suo-
siolliset.

– Alkukaudesta oli kylmää ja sitten
alkoivat todella lämpimät säät. Vadel-
man ja horsman kukinnan aikaan mehi-
läiset keräävät pääsadan. Silloin satoi lä-
hes joka toinen päivä, eivätkä mehiläiset
saaneet juurikaan kerättyä mettä, kertoo
Välimäki.

Suomen Mehiläishoitajain Liitto ry:n
(SML) mehiläishoidon neuvoja **Maritta
Martikkala** selvittää asiaa.

– Vesi laimentaa avoimien kukkien
meden, eikä kukka kiinnosta mehiläisiä.

– Suomen tämän vuoden hunajasa-
to näyttää jäävän pitkän ajan keskiarvon
alle, joka on ollut noin 40 kiloa hunajaa
mehiläispesästä, kertoo Martikkala.

Punkin torjunta helpottuu

Pieni varroapunkki (Varroa destructor)
on levinnyt suomalaisissa mehiläispesi-
ssä 1970-luvulta alkaen. Se munii mehi-
läisen sikiöihin ja kuoriutuneet punkit
imevät vielä kuoriutumattomia mehiläi-
siä. Punkki lyhentää mehiläisten elinikää
ja aiheuttaa epämuodostumia.

– Riippuu punkkisaastuneisuuden
määrästä, miten nopeasti tartunnasta pesä
kuolee. Ilman punkkitorjuntaa siihen
menee tavallisesti 2–4 vuotta, Martikka-
la kertoo.

– Punkkia torjutaan elokuussa muu-
rahaishapolla tai tymolilla. Kyseessä ovat
eteeriset haihtuvat öljyt tai luonnon
hapot.

Oikein käytettynä aineet tappavat
noin 80 prosenttia punkeista. Punkintor-
junta aloitetaan sadonkorjuun jälkeen,

– Meillä on testikä-
tössä helppokäyttöinen
oksaalihappokaasutin.
Kaasuttimeen laitetaan
oksaalihappo-tabletti,
joka kuumennetaan ja
puhalletaan mehiläispe-
sään suuaukosta, Juha
Välimäki esittelee uutta
laitetta.

kun mehiläisten talviruokinta on aloi-
tettu. Muurahaishappoa annostellaan tis-
kirättiin, joka laitetaan pesän takaosaan
kennojen päälle. Nykyisin valmiita
muurahaishappo- ja tymol-liinoja myy-
dään mehiläistarvikeliikkeissä, mikä hel-
pottaa mehiläispesien hoitoa.

– Tymol-tyyny on ollut suosituin tor-
juntatapa. Mutta silloinkin tulisi joka
kolmas vuosi tehdä muurahaishappotor-
junta, koska ainoastaan se puree mehiläi-
sen sisuspunkkiin, mehiläishoidon neu-
voja Martikkala muistuttaa.

Oksaalihappokäsittely kannattaa

Kun lämpötila on nollan paikkeilla, eikä
mehiläispesässä ole enää sikiöintiä, on
oikea aika tehdä oksaalihappokäsittel-
ly. Lämmintä vettä, oksaalihappoa ja so-
keria sekoitetaan keskenään ja liuos an-
nostellaan mehiläisten päälle ruiskulla
yleensä marras-joulukuussa. Käsittelyl-
lä hävitetään noin 90 prosenttia varroa-
punkeista.

Toimenpide on nopea, eikä mehi-
läisten talveksi tiivistämää pesää tarvit-
se avata.

haajille

Varroapunkin torjunnan ABC

**Muista varovaisuus happeja käsittelyssä!
Varaa aina puhdasta vettä lähelle. Älä hengitä höyryjä!**

ELOKUU

Hunajan korjuun ja ensimmäisen ruokinnan jälkeen. Vaihtoehtoiset käsittelyt:

Pistekäsittely muurahaishapolla (65%)

10x15cm tiskirättiin annostelu 4 kertaa 3 päivän aikana, liina kehälistojen päälle pesän takaosaan. LS=25ml, 2xLS=40ml, 2xFR=33ml

Muurahaishappopussi (65%)

1,5 dl muurahaishappoa liinaan, joka on 2–3 litran muovipussissa. Liinaa vedetään pussista ulos noin 3 cm. Kesto 2 viikkoa.

Tymoltyyny

LS: 12 g tyyny per osasto. 2 x FR: 17 g tyyny. Kesto 4 viikkoa.

MARRAS-JOULUKUU

Kun pesässä ei ole sikiöintiä. Ulkolämpötila nollassa tai pieni pakkanen

Oksaalihappotiputus (3,2%)

kertäkäsittely: 1 dl lämmintä vettä liuotetaan 7,5 g oksaalihappoa ja 100 grammaa sokeria. Säilytä jääkaapissa, käytä huoneenlämpöisenä. Ruiskuta mehiläisten päälle kakkuväleihin: puoliksi mehiläisiä täynnä oleva LS 20ml – täysi LS 40 ml eli 4 ml per kakkuväli. 2 x FR-osastoon sama määrä. Riittää 3–5 pesään.

LS = langstroth -osasto, FR = farrar -osasto

Lähde: www.mehilaishoitajat.fi/hoitotyot/taudit/varroapunkki/

Juhan sisko Minna Välimäki esittelee uutta tuotetta: hengittävä 3-kerroksinen mehiläisten hoitopuku.

Martikkala muistuttaa oksaalihapon vaaroista.

– Happeja käsiteltäessä on muistettava turvallisuus. Oksaalihappokaasu tai -jauhe on vaarallista hengitysteihin joutuessaan. Oksaalihappoa kaasutettaessa pitää huomioida oma sijainti ja tuulen suunta, jotta ei itse altistuisi kaasulle.

– Oksaalihapposokeria tehtäessä liuosta ei saa keittää. Muutoin sokeri muuttuu mehiläisille myrkylliseksi hydroksimetyylifurfuraaliksi, neuvoo Martikkala.

Teksti: Tiina Eklund

TOIMINNANJOHTAJAN BLOGI

Oppia ja innostusta

AGROLOGIKOULUTUS on antanut työelämään vankan pohjan; oppia, asennetta, verkostoa ja ystäviä. Oman kurssin agrologisisaret ja -veljet toimivat tänäkin päivänä sparraajina ja neuvonantajina. Koulutuksen kautta rakennettu verkosto on asiantunteva ja monialainen.

Opetus- ja kulttuuriministeriön jatkuvan oppimisen linjaukset kannustavat kehittämään ja uudistamaan osaamista työelämän eri vaiheissa. Vaikka työ on paras opettaja, on omalla uralla jatkuva oppiminen ollut luonteva jatkumo, jotta työelämän tuomat osaamistarpeet kulloiseenkin tilanteeseen on saatu paikattua.

Agrologiksi valmistuin -97 Tarvaalasta. Kipinä opiskeluun kuitenkin jäi. Pirkanmaan väliaikainen AMK Ahlmannilla tarjosi monimuoto-opiskeluna tradenomi (AMK) -koulutuksen räätelöitynä agrologitutkinnon suorittaneille. Sain täydennettyä osaamistani liiketalouden ammattikorkeakoulututkinnolla maaseutuelinkeinojen markkinointilinjalta. Yksi parhaista asioista oli taas kerran kurssikaverit, jotka olivat yhtä innostuneita.

Myöhemmin kävin johtamisen erikoisammattitutkinnon HAMK:ssa ja viime vuodet olen opiskellut

Yksi parhaista asioista oli taas kerran kurssikaverit, jotka olivat yhtä innostuneita.

Itä-Suomen yliopiston avoimessa lainsäädännön valmistelua. Tahti on kylläkin melko verkkaista aikuisopiskelun realiteettien vuoksi.

Itseni kehittäminen jatkokouluttautumalla on ollut myös harrastus. Priorisointilistalla työ on tärkein ja opinnot joustavat elämäntilanteiden mukaan. Jatkuva oppiminen on mahdollistanut oman osaamisen kehittämisen, mutta tarjonnut myös tavan rentoutua, saada ajatukset pois arkisista asioista ja tutustua uusiin ihmisiin.

Agrologien Liitto on ottanut poikkeusvuonna muun yhteiskunnan tavoin digiloikan ainakin sähköisten kokousalustojen käytössä. Hallituksen tämän vuoden kaikki kokoukset on pidetty Teamsissa.

Myös edustajiston kokous pidetään hybridimallilla 26. syyskuuta verkossa ja Tampereella. Kesäpäiviä ei nyt ole edustajiston kokouksen yhteydessä ja yhteisöllisyys rakentuu erilaisista elementeistä. Muutos voi tuoda mukanaan uudistuvaa yhteiskuuluvuutta.

Anne Laitinen

Agrologien Liiton toiminnanjohtaja
LUVA – Luonnonvarat ry:n sihteeri

Opiskelijat luovat agrologi- koulutuksen vetovoiman

HAMK:n Jukka Korhonen on seurannut agrologikoulutusta nykyisessä tehtävässään koulutuspäällikkönä aitiopaikalta vuodesta 2014 alkaen.

JUKKA Korhonen näkee agrologikoulutuksen nykytilanteen Mustialan näkökulmasta hyvänä, vaikka isoimmat haasteet odottavat muutaman vuosikymmenen päässä.

Yhteiskunnalliset muutokset heijastuvat myös Mustialaan. Opetustilan 185 hehtaaria on siirtynyt luomuviljelyyn ja ensimmäinen erä luomumaitoa lähti tilalta heinäkuun lopussa. Navetassa on 75 lypsävää ja kaksi robottia. Kasvipuolella on pyritty viljelemään monipuolisesti eri lajikkeita vilja-, nurmi- ja palkokasveissa sekä kokeilemaan eri asioita ammattikorkeakoulun hengen mukaisesti. Vanha maatiaisruis Mustialan Tvegsberg rekisteröitiin omaksi lajikkeeksi.

Tällä hetkellä Mustialassa opiskelee reilu 400 agrologia, joista kampuksella asuu vajaa 200. Kuluvan vuoden yhteishaussa Mustialaan haki III ensisijaista hakijaa, mikä tekee hakupaineeksi hie-
man alle 1,4.

– Kokonaistilanne on hyvä. Vetovoimaa on, kun yli 100 opiskelijaa aloittaa. Ja kun opiskelijoilla on vetovoimaa, niin kauan agrologien tilanne on hyvä.

Mustialassa on vain yksi haku, ei erilisiä päivä- ja monimuoto-opiskelijoiden hakuja. Opiskelija valitsee toteutustavan moduulikohtaisesti ja kaikki opiskelijat voivat suorittaa opinnot halutesaan etänä. Malli on todettu toimivaksi myös nuorten opiskelijoiden osalta, joista yllättävän monella on jo työpaikka tai työskentelee tilalla. Mallilla on haettu myös taloudellisia säästöjä.

– Kun kaikki ovat samassa toteutuksessa, on arviointi tasalaatuista. Osaamisella on merkitys, ei sillä miten sen on hankkinut.

Jukka Korhonen jännittää, miten kansainvälinen koulutusohjelma käynnistyy.

”Myös maataloutta pitäisi pystyä johtamaan tiedolla.”

Tähtäimessä kansainvälinen koulutusohjelma

Mustialassa on otettu käyttöön uusi opetussuunnitelma tänä syksynä aloittaneilla oppilailta. Opetussuunnitelmassa pyritään huomioimaan aiempaa paremmin kansainvälisyys ja digitalisuus.

HAMK lähtee tarjoamaan kansainvälistä koulutusohjelmaa Smart Organic Farming, jonka tavoite on käynnistytty syksyllä 2021. Vastaavaa maatalouden koulutusohjelmaa, englanninkielistä agrologikoulutusta, ei ole Suomessa aiemmin ollut tarjolla. Tavoitteena on kolmekymmentä opiskelijaa, joista osa olisi Suomesta, osa Euroopasta ja osa lukausmaksun maksavia ETA-maiden ulkopuolelta.

– Eurooppalaisittain ajateltuna Mustialassa on perinteinen kampualue. Lähettävien perheiden näkökulmasta Suo-

mi ja Mustiala näyttävät turvallisena ympäristönä.

Mustialassa eletään lähivuonna työntäyteisiä ja jännittäviä aikoja. Kansainvälisyyden vahvistuminen on hyvä asia maatalouden näkökulmasta, mutta koulutuksen käynnistymisen merkitys olisi merkittävä Mustialalle.

– Jos tämä menee hyvin, niin saadaan myös vahvistettua Mustialan infran ylläpitämistä merkittävästi. Tärkeä osa tätä on kampuksella asuvien opiskelijoiden määrän kasvu. Lisäksi tämä luontaisesti kansainvälistäisi agrologiopiskelijoita, kun ollaan maatalousasioissa kansainvälisten opiskelijoiden kanssa tekemisissä.

Myös maataloutta pitäisi pystyä johtamaan tiedolla ja tässä digitaalisuus on avainasemassa.

– Tiedonkeräämiseen on välineet, niin anturit, dronet kuin tuotannonseurannan mittarit, mutta kerätty tieto pitäisi pystyä hyödyntämään entistä paremmin. Tässä meillä on selkeä tavoite.

Pitkällä aikavälillä Korhonen näkee haasteita. Koulutuksen täytyy tuottaa valmiuksia 30 vuoden kuluttuakin, kun perinteisiä tehtäviä on vähän. Aiemmin yksi perhe on hoitanut 30 lehmää, nyt sama perhe hoitaa kaksi robottia ja 150 lehmää. Muutosvauhti on ollut nopea. Tilojen määrän vähentyessä noin 10 % vuosivauhtia ja tilakoon kasvaessa on vaikea nähdä tarvetta agrologien määrälle nykyisessä laajuudessaan.

– Nyt tarvetta ja työelämä tarvitsee agrologeja. Mutta pysyykö nykyisillä tehtävillä määrä tässä?

Agrologien tutkinto antaa valmiuksia hyvin moneen tehtävään ja henkilöt ovat olleet joustavia tehtävien suhteen. Tilojen lukumäärän vähentymisen vaikutukset ovat tähän mennessä sujuneet kitkatta.

– Agrologit ovat sijoittuneet työelämään ja työmarkkinat vetäneet hyvin, vaikka EU:n aikana tilamäärä on puolittunut. Tällä hetkellä voi olla jopa lisäystarvetta

Teksti: Anne Laitinen

Meto – Turvaa työelämään ja etuja arkeen

KORONAPANDEMIASTA näyttää tulevan pitkäkestoinen ja kaikissa organisaatioissa valmistaudutaan ottamaan käyttöön ”plan B”. Viruksen leviämisen ehkäisemiseksi myös Meton hallitus päätti elokuun loppupuolella jatkaa omia koronaviruksen toimintaohjeitaan. Tämä tarkoittaa sitä, että etätöitä jatketaan ja toimisto Helsingissä pysyy miehittämättömänä pakollisia kuvioita lukuun ottamatta vuoden loppuun asti. Myös kaikki syksyn hallituksen kokoukset sekä edustajiston kokous pidetään etäkokouksina. Sopimusalojen kokous järjestetään ”hybridiversiona”, eli fyysisesti paikalle kutsutaan yksi nimetty edustaja/sopimusala ja muut osallistuvat etäyhteyksin.

Korona on vaikuttanut työntekoon kaikkialla maailmassa. Uusia käytäntöjä pitää kehittää ja vanha normaali ei ehkä olekaan enää välttämättä se paras mahdollinen. Meto on pieni ja ”ketterä” liitto, jonka vahvuutena on hyvä rakentava yhteistyö organisaation sisällä sekä kaikkien jäsenten kesken. Tartumme ennakkoluulottomasti uusiin haasteisiin ja haluamme jäsenemme mukaan Meton toimintaan ja päätöksentekoon mahdollisimman vaivattomasti.

Lähimpänä sinua on työpaikallasi palveleva Meton oma luottamusmies, joka auttaa ja neuvoo yksittäisiä jäseniä työsuhte- ja palkkauskysymyksissä. Luottamusmies myös valvoo ja soveltaa työehtosopimuksen ja työolainsäädännön toteutumista työpaikalla, sekä neuvottelee kollektiivisesti työsuhteasioista työnantajan kanssa.

Supervuosi 2021

Vuonna 2021 valitaan merkittävä osa Meton organisaation luottamushenkilöistä. Samalla tehdään uusi toimintastrategia seuraavalle neljälle vuodelle. Tulevaisuuden kannalta strategia tulee olemaan yksi Meton historian tärkeimmistä. Avoimella viestinnällä etsimme osaavia ja aktiivisia jäseniä edustajistoon, hallitukseen, alueyhdistyksiin sekä toimipaikkaosastoihin. Kaikilla jäsenillä on mahdollisuus asettua ehdolle ja osallistumalla toimintaan jäsen voi vaikuttaa toiminnan kehittämiseen, turvaamiseen ja jatkuvuuteen.

Meto – 125 vuotta edunvalvontaa jäsen keskiössä. Tervetuloa mukaan!

Meto – Skydd i arbetslivet och förmåner till vardagen

CORONAPANDEMIN verkar bli långvarig och som bäst förbereder man sig för ”plan B” i alla organisationer. För att förhindra spridningen av viruset har också Metos styrelse i slutet av augusti beslutat att fortsätta med de egna verksamhetsdirektiverna gällande coronaviruset. Detta betyder att distansarbetet fortsätter och att kontoret i Helsingfors är obemannat till årets slut, förutom för skötandet av vissa obligatoriska uppgifter. Även alla styrelsemöten samt representantskapets möte hålls i höst som distansmöten. De branschvisas möte arrangeras som en ”hybridversion”, där en utnämnd person per avtalsbransch fysiskt är på mötesplatsen medan de övriga deltar på distans.

Corona har inverkat på arbetssättet i hela världen. Nya vanor har utvecklats och det gamla normala är kanske inte nödvändigtvis det bästa möjliga mera. Meto är ett litet och ”smidigt” förbund, vars styrka är ett bra konstruktivt samarbete inom organisationen och bland alla medlemmar. Vi griper fördomsfritt tag i nya utmaningar och vi vill ha våra medlemmar med i verksamheten och beslutfattandet så smidigt som möjligt.

Närmast dig på din arbetsplats finns Metos förtroendeman, som hjälper och stöder alla förbundets medlemmar i ärenden som berör anställningsförhållanden. Förtroendemannen övervakar också att kollektivavtal och arbetslagstiftning följs på arbetsplatsen, samt förhandlar kollektivt med arbetsgivaren gällande anställningsärenden.

Superåret 2021

År 2021 väljs en betydande del nya förtroendevalda inom Metos hela organisation. Samtidigt uppgörs en ny verksamhetsstrategi för följande fyra år. Med tanke på framtiden kommer strategin att vara en av de viktigaste i hela Metos 125 åriga historia. Med öppen kommunikation söker vi kunniga och aktiva medlemmar till representantskapet, styrelsen, distriktsföreningarna och arbetsplatsavdelningarna. Alla medlemmar har möjlighet att ställa upp. Genom att delta i verksamheten kan medlemmen påverka utvecklingen, upprätthållandet och kontinuiteten i verksamheten.

Meto – Intressebevakning i 125 år med medlemmen i centrum. Välkommen med!

Stefan Borgman

puheenjohtaja, METO
– Metsäalan Asiantuntijat
Ordförande, METO
– Skogsbranschens Experter rf
stefan.borgman@luva.fi
040 1588 815

UUSI METSÄASIAANTUNTIJA

TYÖSSÄOPPIMINEN.
Metsäasiantuntijoilla on paljon "hiljaista tietoa", joka on työssä opittua tai kollegoilta kuultua.

Pomperin
kierros

Omatoimista tiimityötä

Ammattikorkeasta saadaan hyvät valmiudet,
mutta vasta työ opettaa tekijäänsä.

Teksti ja kuvat: Martti Linna

NÄINÄ vuosina moni pitkän työuran tehnyt metsäasiantuntija siirtyy viettämään ansaittuja eläkepäiviään. Joku nuori mies tai nainen on onnekas, ja tulee valituksi hänen työnsä jatkajaksi. Paljon tarpeellista oppii alan kouluissa, mutta se viimeinen silaus ammattitaitoon hankitaan vasta käytännön työssä, sanoo viime syksynä Metsä Groupin puukaupan ja metsäpalveluiden asiantuntijana Savitaipaleella aloittanut Tommi Kärmeniemi, 30.

Savitaipaleen kunta Etelä-Karjalassa on perinteikäs metsäpitäjä. Kuin sitä korostaakseen Tommi vie vierakseen tulleen toimittajan katso-

UUSI METSÄASiantuntija

AMMATTILAINEN. Yksi osa asiantuntijuutta on Tommin mielestä sekin, että uskaltaa sanoa, jos ei jotakin asiaa tiedä ja lupaa ottaa siitä selvää. Se on parempi vaihtoehto kuin ympäröivään tai paikkaansa pitämättömän vastauksen antaminen.

maan vanhaa, luontopolun varrelta löytyvää tervahautaa. 1500-luvulta aina 1900-luvun alkupuolelle saakka tervanpoltto oli tärkeä tulolähde myös monissa sisämaan pitäjissä.

Jos on metsien käytöllä ja hoidolla Savitaipaleella perinteitä, niin on niitä sillä vakanssillakin, jolla Tommi nyt töitään tekee. Hänen edeltäjänsä **Jarmo Suutari** aloitteli töitään silloisen Metsäliiton palveluksessa vuonna 1988. Suutari kävi pestiään varten kuuden kuukauden korjuutyönjohtajakoulutuksen. Hyvin sillä pärjättiin, vaikka Suutarin työuran aikana sekä puunkorjuun että tietojenkäsittelyn teknologia etenivät jättiloikin.

Suutarin edeltäjä oli puolestaan metsätyönjohtaja **Martti Vainikka**, monen paikkakuntalaisen muistama metsäosaaja. Hän osti puuta Metsäliitolle vuodesta 1962 lähtien. Vainikan uran alkuaikoina puu korjattiin metsistä pääsääntöisesti miestyönä, ja tarpeelliset yhteydenpidot hoidettiin aamu- ja iltatöin lankapuhelimella.

Kaikki kaupunkilaistuvat

Tommi Kärmeniemi on itse kotoisin Savitaipaleen naapurikunta Lemiltä. Maa- ja metsätyöt tulivat hänellekin tutuiksi jo kotitilalla, mutta lukion jälkeen ei metsämiehen ura ollut selvä tavoite. Vetoa oli myös ammatturheilun suuntaan: Kärmeniemi oli lahjakas ampumahiihtäjä, mutta totesi jossakin vaiheessa, etteivät rahkeet riittäneet siinä lajissa huipulle. Niinpä häntä kutsuivat Karelia-ammattikorkeakoulun nelivuotiset metsätaloustieteiden opinnot Joensuussa.

”Tutkinto antoi hyvät pohjat ja perustiedot, mutta vasta töissä opitaan käytännön taidot”, Tommi sanoo. ”Harjoittelut ovat hyvä ponnahduslauta työelämään. Niissä saa myös vähän jalakaansa työnantajien oven väliin. Tein itse kaksi erilaista harjoittelua Metsä Groupilla. Ensimmäisessä olin puunoston avustavissa tehtävissä, ja toisella kertaa olin metsänhoidon operatiivisella puolella. Eli hoidin esimerkiksi keväällä taimiin, metsurien töihin ja uudistusalojen mätästyksiin liittyviä asioita.”

Metsänomistajien kaupunkilaistuminen, ja siitä heidän metsäsuhteeseensa ehkä aiheutuvia muutoksia tutkitaan paljon. Valmistuvien metsäasiantuntijoiden taustoissa on tapahtumassa samanlainen

muutos. Sen vuonna 2017 valmistunut Tommikin huomasi omissa opiskelijakaverissaan.

”Osa meistä oli suorittanut metsurikoulun, osa tuli suoraan lukiosta. Toiset tiesivät jo paljon metsäasioista, toiset lähtivät aivan pohjilta. Osaamisen haitari oli hyvin laaja, samoin ikähaitari. Opiskelijan alussa kaikki kävivät samoja kurssikokonaisuuksia, myöhemmin niitä pystyi jo valitsemaan oman kiinnostuksen mukaan.”

Perheen kokoisia ratkaisuja

Koulutuksen lähestyessä loppuaan tuli Tommille, ja hänen hoitoalan koulutuksen hankkineelle puolisolleen aika miettiä, missä he haluaisivat asua isoina. Kaksi suuntaa miellytti: joko takaisin Tommin kotiseudulle Etelä-Karjalaan, tai sitten puolison synnyinseudulle Joensuun tienoilta. Tommi tosin kehotti puolisoaan varautumaan paksumpien talvikampeiden oston, jos töitä löytyisikin jostakin pohjoisempaa.

Hyvinhän siinä kävi: Tommille löytyi ensin pari vuodeksi töitä Luumäeltä metsänhoitoyhdistyksestä, ja sen jälkeen viime syksynä mieluinen pesti Metsä Groupilta Savitaipaleelta. Uusi koti perustettiin Lappeenrantaan, kohtuullisen kokoiseen ja vireään kaupunkiin itärajalla.

Monesti metsään liittyvät työpaikat sijaitsevat pienissä muuttotappiokunnissa ja kaukana isoista taajamista. Jos uuden metsäasiantuntijan puoliso on jo hankittuna, saattaa hänelle olla vaikea löytää koulutustaan vastaavaa työpaikkaa. Siihen, kuinka tällaisten työtarjousten kiinnostavuutta voitaisiin lisätä hakijoiden

”Tutkinto antoi hyvät pohjat ja perustiedot, mutta vasta töissä opitaan käytännön taidot”. Harjoittelut ovat hyvä ponnahduslauta työelämään.”

silmissä, ei Tommillakaan ole sanoa kikka kolmista.

”Se voi olla eduksi, jos hakija on paikkakunnalta lähtöisin. Silloin tuntee paikallisia metsiä ja metsänomistajia. Silloin myös varmaan oletetaan, että tämä henkilö on valmis sitoutumaan paikkakunnalle pidemmäksi ajaksi.”

Sosiaalista kaupankäyntiä

Kun Tommi ajattelee nyt, parin vuoden työssäolon jälkeen ammattikorkeakoulusta työhön saamiaan valmiuksia, hän on niihin pääosin tyytyväinen. Ehkä se asia, johon koulutuksessa voisi panostaa enemmän on jotakin, mitä hän kutsuu näppärästi sosiaalisen kaupankäynnin valmiuksien lisäämiseksi.

”Ihmisten kanssa toimiminen on tässä työssä melkoisessa roolissa. Vaikka en olekaan organisaatiossa esimiesasemassa puunkorjuun, kuljetuksen ja metsänhoidon eksperttien kanssa, minä kuitenkin valmistelen heille työmaat. Metsänomistajia on monenlaisia. Osa haluaa metsästää taloudellista tuottoa, osa virkistystä, osa haluaa sinne enemmän luonnontilaisuutta. Monesti asioita joutuu miettimään tilanteen mukaan, ja lukemaan sieltä rivien väleistä mitä ihmiset haluavat.”

Metsäasiantuntijan rooli ei Tommin työnkuvalla ole mitään kahdeksasta neljään -työtä.

”Tästä saa helposti tehtyä itselleen raskasta. Joskus on tehtävä pitkäkin päivää, joskus on rauhallisempaa. Ja elämässä pitää olla muitakin asioita kuin työ.”

Esimies on tärkeä ihminen jokaisessa organisaatiossa. Häneen kohdistuu paljon toiveita ja odotuksia.

”Hyvä esimies on jämäkkä ja reilu. Hän osaa opastaa ja kannustaa, olla avuksi huolissa ja murheissa”, Tommi miettii. ”Se ei tarkoita sellaista armeijamaista karjumista. Huutaminen ei juuri innosta, eikä myöskään nosta tunnelmaa.”

Tällä hetkellä Tommi Kärmeniemi tuntee olevansa tyytyväinen asiantuntija alalla, jolla on tulevaisuutta. Amk-muotoisen tutkinnon suorittaneelle on tarjolla – jos kiinnostusta riittää – useita erilaisia väyliä jatkokoulutukseen. Tommin kohdalla se ehkä tarkoittaa joskus tulevaisuudessa esimerkiksi metsänhoitajan, tai jonkin kaupallisen tutkinnon suorittamista oman työn ohessa. ♦

”Kotimaani on Eurooppa”

Suomen rajoja ylitellään hetken päästä taas menen tullen. Monen unelmatyö saattaakin löytyä ulkomailta.

Teksti ja kuvat: Markku Pulkkinen

METSÄTALOUSINSINÖÖRI (AMK) Outi Marin vietti heinäkuun lopussa kesälomaansa Tampereella. Elokuussa oli edessä paluu Amsterdamiin Hollantiin, jossa Marin työskentelee vastuullisuusasioiden parissa Euroopan johtavalla kartonkipakkausvalmistajalla, Smurfit Kappa Groupilla. Ennen nykyistä työpaikkaansa Marin työskenteli Unileverillä Sveitsissä.

Mikä veti suomalaisen metsätalousinsinöörin ulkomaille?

– Olen aina ollut kiinnostunut kansainvälisistä asioista. Olen tehnyt lähes kaikki opintoihin liittyvät harjoittelut ulkomailta. Into kansainvälisiin tehtäviin kasvoi, kun pääsin kesätöihin Hannoverin maailmannäyttelyyn Tampereen ammattikorkeakoulun osastolle vuonna 2000, Marin kuvailee.

Kyröskosken paperi- ja kartonkitehtaan vieressä ensimmäiset vuotensa elänyt Marin näki kansainvälistä työtä myös kotonaan, sillä hänen isänsä kävi paperitehdaskomennuksilla eri puolilla maailmaa. Ympäristöasiatkin ovat kiinnostaneet Marinia lukioikästä alkaen, joten näistä lähtökohdista metsäala oli hänelle varsin luontainen valinta.

– Töiden suhteen olen ollut aina joustava. Valmistumisen jälkeen olin Suomessa töissä kahdeksan vuotta. Ympäristö-, sertifiointi- ja vastuullisuusasiat ovat leimanneet työuraani alusta alkaen.

Sattuma puuttui peliin vuonna 2011.

– Tehtäviini Metsäliitossa kuului silloin sertifioidujen tuotteiden markkinoinnin tukeminen. Pääsin eräässä tilaisuudessa puhumaan kestävästä metsätaloudesta Unileverin ihmisille, jotka olivat tutustumassa Metsä Groupin tuotteisiin. Hetken päästä

TYÖ ULKOMAILLA

SUOMESSA. Amanda Perälä ja Möhkö lenkkeilevät mielellään Aurajoen maisemissa. Perhe ja kaverit sekä perheen mökki Mynämäellä vetävät kaksikon lahden yli Turkuun vähintään kerran kuussa.

sain vinkin, että Unileverillä on paperi- ja kartonkipakkausten ympäristöpäällikön paikka auki Sveitsissä. Sinne hain ja pääsin.

Työt jättimäisessä yrityksessä olivat mielenkiintoisia ja Sveitsin Schaffhausenissa, lähellä Zürichia, oli mukava asua, mutta globaalin yrityksen työskentelyyn oli joskus totutteleminen. Marin oli myös puolisen vuotta Unileverin työkomennuksella Singaporessa.

– Vähän ajan päästä työtehtäväni haluttiin kustannussyistä siirtää Indonesian Jakartaan. Sinne en halunnut lähteä ja aloinkin katsella uutta työpaikkaa.

Smurfit Kappalle Hollantiin

Kolmen Unilever-vuoden jälkeen Outi Marin siirtyi hollantilaiselle, kartonkipakkauksia valmistavalle Smurfit Kappalle. Yritys toimii 35 maassa ja sillä on 36 paperitehdasta ja yli 300 aaltopahvipakkausten tuotantolaitosta. Puuraaka-ainetta neljälle neitsytkuitutehtaalleen Smurfit Kappa hankkii useista maista ja omalta puuplantasiltaan Kolumbiasta.

Nykyisessä työssään Marin kokoaa yhteen yrityksen vastuullisuusasioita ja tiivistää ne selkeiksi raporteiksi. Raportoinnin avulla kestävä kehityksen mukaista toimintaa voidaan edistää ja kertoa myös asiakkaille yrityksen ekologisesta, sosiaalisesta ja taloudellisesta vastuullisuudesta. Kestävän kehityksen tiimiin kuuluu kuusi henkilöä, joista kaksi on Marinin alaisia.

Marin näkee työssään sertifiointijärjestelmien merkityksen.

– FSC on ehdottomasti johtava sertifikaatti kartonkipakkausmarkkinoilla. FSC on rakennettu markkinälähtöisesti, mikä tuo järjestelmälle paremman markkina-aseman. PEFC-sertifiointi on metsänomistajan kannalta joustavampi, mikä saattaa vähentää joidenkin loppuasiakkaiden arvostusta PEFC:tä kohtaan.

Hollantia Marin kuvaa varsin helpoksi maaksi asua, mutta ”litteys ja latteus” ei hivele silmää.

– Ihmiset ovat avoimia ja hierarkiat matalia, mutta työyhteisö on huomattavasti Suomea kilpailuhenkempi. Yhteisissä kokouksissa sovitut asiat eivät aina pidä. Sveitsissä työyhteisö oli byrokraattinen ja kokouksissa päätettävät asiat oli sovittu pienessä piirissä jo etukäteen. Suomalainen työskentely onkin työntekijän kannalta varsin hyvä.

Palkka ja työsuhteen muut edut ovat Hollannissa ja Sveitsissä Suomea paremmat, mutta myös elinkustannukset ovat korkeammat. Työsuhte-etujen lisäksi Marin kehottaa kiinnittämään huomiota työskentelymaan sosiaaliturvaan. Käytännöt ja maksut eläkkeiden ja terveyshuollon osalta vaihtelevat paljon maittain. Suomen hyvä ja kattava sosiaaliturvajärjestelmä aukeni Marinin vasta ulkomailla työskennellessä.

”Ei välttämättä luksusta”

Marin on tyytyväinen elämäänsä Hollannissa. Nykyistä elämää auttaa arvostamaan se, että kymmenen vuotta sitten hän kävi läpi vakavan sairauden. Jalassa ollut kas-

vain leikattiin, mutta sairastaessa ja leikkauksesta toipuessa kului viitisen vuotta. Maatalous- ja metsätieteiden maisterin opinnot jäivät sairastumisen vuoksi kesken, mutta se ei ole haitannut työpaikkojen saantia.

– Koulutuksella ei ole kansainvälisissä työpaikoissa niin suurta merkitystä kuin Suomessa. Tärkeintä on se, mitä osaa ja millaista työkokemusta on hankkinut. Minun vahvuuteni on, että tunnen koko metsäketjun kannolta loppuasiakkaalle. Se auttaa ymmärtämään ketjun kaikkia osapuolia, Marin sanoo.

Kahden irlanninterrierin kanssa elelevä Marin kuvaa Eurooppaa kotimaakseen ja rohkaisee muitakin katsomaan työelämää hieman avarammin, sillä suomalaisia työntekijöitä arvostetaan maailmalla. Esimerkiksi kielitaitomme kestää vertailun missä tahansa.

– Tilaisuuksiin kannattaa tarttua ja lähteä rohkeasti harjoitteluun tai töihin ulkomaille. Ulkomaantyöt antavat uutta sisältöä työ- ja muuhunkin elämään. Ja kielitaitoon kannattaa aina panostaa, Marin kannustaa.

– Glamouria ja luksusta ulkomailla työskentely ja asuminen eivät ole. Luksusta on tulla lomalle Suomeen. Hollannissa kaipaavat koko ajan Suomeen tai Sveitsiin, .

Paluuta Suomen työelämään Marin pitää jossain vaiheessa täysin mahdollisena. Ensin hän haluaa kuitenkin katsoa, kuinka pitkälle rahkeet riittävät nykyisen työnantajan palveluksessa.

Harjoittelu poiki työpaikan Ruotsista

Kesälomaansa elokuussa Turussa viettävä Amanda Perälä saapuu haastatteluun karkeakarvaisen kettuterrierin, Möhkön, kanssa. Lenkkeilymaisema Aurajoen rannoilla on molemmille mieluisa, vaikka Tukholman lenkkipolutkin ovat tulleet jo tutuiksi.

Perälä lähti Ruotsiin töihin kaksi vuotta sitten ja on viihtynyt siellä hyvin.

– Ruotsiin töihin lähtemiseen ei ollut suurta kynnystä, sillä sieltä pääsee niin helposti käymään täällä Turussa. Koronajan etätöitä ovat tosin olleet vähän tylsiä, kun ei ole nähnyt työkavereita. Asuinkin osan keväästä ja kesästä tätini luona Tukholmassa, jotta ei tarvinnut olla koko ajan yksin, Perälä kuvailee.

Hänellä on DeLavalin tuotepäällikkönä tällä hetkellä vastuullaan lannanpoisto- ja navetan ohjausjärjestelmät Ruotsin markkinoiden osalta.

– Tykkään työstäni. Saan matkustaa jonkin verran, koska vastaan muun muassa asiantuntijamyymyjien koulutuksesta ja kirjoitan DeLavalin asiakaslehteen. Joitain koulutustilaisuuksia meillä on myös muissa Euroopan maissa. Maatalousyrittäjien kanssa en ole suoraan tekemisissä kovinkaan usein.

Eläimet johtotähtenä

Perälän äidinkieli on ruotsi ja hän on opiskellut ruotsin kielellä. Eläimet, erityisesti lehmät, ovat olleet aina lähellä hänen sydäntään.

– Olen harrastanut ratsastusta ja viettänyt kesäiä setäni maitotilalla Etelä-Pohjanmaalla. Siksi eläimiin liitty-

ROHKEUTTA. – Tilaisuuksiin kannattaa tarttua ja suunnata rohkeasti töihin ulkomaille. Ulkomaantyöt antavat paljon sisältöä työ- ja muuhunkin elämään, ekstrovertiksi ja sosiaalisiksi itseään kuvaileva Outi Marin kannustaa.

Outi Marin

Koulutus: Metsätalousinsinööri (2002, TAMK), lisäksi metsätalouden opintoja Helsingin yliopistossa

Työ: Smurfit Kappa Group, Hollanti, vastuullisuusraportoinnin johtaja, 1.9.2014–

Aikaisempia työpaikkoja: Unilever, Sveitsi, kestävien paperi- ja kartonkirkatkaisujen päällikkö, 2011–2014. Osuuskunta Metsäliitto, ympäristöpäällikkö, 2007–2011. Suomen Metsäsäätiö, projektipäällikkö, 2003–2007

Ikä: 43 vuotta

Asuu Amsterdamissa Hollannissa

Puhuu suomen lisäksi englantia, ruotsia, saksaa, ranskaa ja vähän hollantia

Perheeseen kuuluvat irlanninterrierit Stella (7 v.) ja Bruno (4 kk)

Harrastaa vanhojen huonekalujen entisöintiä ja hyöttypuutarhan hoitoa

Amanda Perälä

Koulutus: Agrologi (AMK) (2018,
Yrkeshögskolan Novia)

Työ: DeLaval, Ruotsi, tuotepäällikkö,
1.11.2018–

Ikä: 26 vuotta

Asuu Tukholmassa

Puhuu ruotsin ja suomen lisäksi englantia ja
vähän saksaa.

Perheeseen kuuluu karkeakarvainen
kettuterrieri Möhkö (5 v.)

Harrastaa agilityä, salitreeniä ja lenkkeilyä

vä ammatti kiinnosti. Suoritin ensin eläintenhoitajan ja ylioppilaan kaksoistutkinnon Kemiössä, Perälä kertoo.

Ensimmäisen työharjoittelunsa Ruotsissa hän teki jo eläintenhoitajaopintojensa aikana. Opintojensa välissä Perälä piti välivuoden ja lähti töihin hevostallille Australiaan ja vietti aikaansa myös Uudessa-Seelannissa. Kansainvälisyyteen Perälä on kasvanut lapsesta lähtien, sillä molemmat hänen vanhempansa ovat olleet ulkomailla töissä ja kannustaneet tytärtäänkin ulkomailla.

Agrologiopinnot ammattikorkeakoulu Novias-tammisaareissa alkoivat vuonna 2014. Sielläkin Perälää kiinnostivat eniten kotieläinaiheet. Erikoisharjoittelut hän teki hevostallilla Portugalissa ja DeLavalin Hamran koetilalla Tukholmassa.

Perälä kannustaa opiskelijoita hakeemaan harjoittelupaikkoja ulkomailta, sillä kansainvälinen kokemus avartaa ja on eduksi työpaikkoja haussa. DeLavalin Hamran koetila on yksi hyvä vaihtoehto harjoittelupaikaksi.

– Kun valmistuin vuonna 2018, hain monia työpaikkoja Suomesta. Sainkin Fabasta työpaikan kesäksi, mutta sen jälkeen ei töitä Suomesta löytynyt. Sain vihdoin DeLavalin paikasta ja hain sinne. Päätöksen saaminen kesti pitkään, mutta onneksi lopulta tuli ilmoitus, että minut on valittu, Perälä hymyilee.

DeLavalin pesti oli ilmoitettu vuoden mittaiseksi, mutta jo puolen vuoden jälkeen esimies kyseli Perälän kiinnostusta jatkaa tehtävässään.

Hyvä työilmapiiri

Perälä kehuu Ruotsin työkuultuuria kannustavaksi ja esimiestään erinomaiseksi.

– Jo Hamrassa huomasin, että esimiehet keskustelivat paljon alustensa kanssa. Minusta on hyvä, että työpaikalla keskustellaan ja ollaan kiinnostuneita työkalvereiden asioista. Portugalissa työkuultuuri oli hyvin hierarkkinen. Hevostenhoitaja oli siellä kaikkein alinta kastia, Perälä vertaa.

Asuminen ja eläminen Ruotsissa on luonnollisesti helppoa, mutta ystäväystyminen paikallisten kanssa on ollut Perälän mukaan suuressa kaupungissa hieman hankalaa. Hän on käynyt koiransa kanssa agilitykursseilla, laulamassa kuorossa ja dancehall-tanssiharjoituksissa.

Ruotsin palkkataso on Suomen luokkaa, mutta veroaste on korkea. Perälä kertoo olevansa tyytyväinen palkkaansa.

DeLavalilla Perälä jatkaa mielellään ainakin muutama tulevat vuodet. Iso yritys tarjoaa hyvät kehittymismahdollisuudet ja yrityksen sisällä on avoinna kiinnostavia työpaikkoja.

– Seuraavakin työpaikka voi olla ulkomailla, lähinnä Euroopassa. Uskon, että jossain vaiheessa palaan kuitenkin Suomeen töihin, Perälä visioi. ♦

Suomen sosiaaliturva säilyy vuoden ajan

Muutto ulkomaille vaikuttaa sosiaaliturvaan monin tavoin. Muuton vaikutukset sosiaalietuuksiin, kuten terveydenhuoltoon ja eläkkeisiin, kannattaakin selvittää etukäteen, jottei jää missään vaiheessa tyhjän päälle.

Ulkomailla muutosta väliaikaisesti tai pysyvästi pitää ilmoittaa Kelaan hyvissä ajoin ennen muuttoa. Kelasta osataan myös selkeästi kertoa, mitä vaikutuksia ulkomailla työskentelyllä tai opiskelulla on sosiaaliturvaan.

Muuttajan muistilista

Ilmoita muutosta Kelaan hyvissä ajoin. Myös tilapäisestä oleskelusta on tehtävä ilmoitus. Jos olet ulkomailla enintään vuoden, kuulut yleensä Suomen sosiaaliturvaan. Jos muutat ulkomaille vakinaisesti yli vuodeksi, oikeutesi Kelan tukiin päättyy. Selvitä, voitko päästä uuden asuinmaasi sosiaaliturvaan.

Jos olet opiskelija tai lähetetty työntekijä, hae Kelasta päätös kuulumisesta Suomen sosiaaliturvaan.

Jos asut säännöllisesti yli puolet vuodesta ulkomailla, sinulla ei yleensä ole oikeutta Suomen sosiaaliturvaan.

Lähtökohtaisesti oikeus suomalaisen sosiaaliturvaan säilyy, kun oleskelu ulkomailla kestää enintään vuoden. Silloin muuttoa pidetään tilapäisenä. Kun oleskelu jatkuu pitempään, muutto tulkitaan pysyväksi, eikä lähtijällä enää ole oikeutta esimerkiksi suomalaisiin perhe-etuuksiin. Pääperiaatteen lisäksi lukuisat poikkeukset ja kansainväliset sopimukset joko lyhentävät tai pidentävät ulkomailla siirtyvän mahdollisuuksia hyödyntää Suomen sosiaalietuuksia.

Ulkomailla lähtijän oikeus julkisiin palveluihin ja tukiin vaihtelee sen mukaan, missä päin maailmaa työtai opiskelupaikka sijaitsee.

Euroopan unionin maissa sosiaaliturvajärjestelmä on selkeä. Heti kun ihminen aloittaa palkkatyön tai ryhtyy yrittäjäksi toisessa EU-maassa, oikeus suomalaiseen sosiaaliturvaan lakkaa, ja hän siirtyy työskentelymaahan etuuksien piiriin. Tilanne on sama, jos henkilö lähtee johonkin muuhun maahan, jonka kanssa Suomi on tehnyt kahdenvälisen sosiaaliturvasopimuksen. On myös maita, joiden kanssa sosiaaliturvasta ei ole sovittu mitään, jolloin riskinä on putoaminen tyhjän päälle, mikäli oleskelu jatkuu yli vuoden.

Jos työntekijä on ulkomailla työskennellessään suomalaisen työnantajan palveluksessa eli niin sanottu lähetetty työntekijä, voi oikeus suomalaiseen sosiaaliturvaan säilyä kymmenenkin vuotta. Ulkomailla työskentelevät suomalaiset virkamiehet säilyttävät oikeutensa suomalaisen sosiaaliturvaan ilman aikarajoituksia.

Jos on ulkomailla työskennellessään pudonnut pois Suomen sosiaaliturvajärjestelmästä, pitää Suomeen palatessa muistaa hakea Kelasta uudelleen oikeutta Suomen sosiaalietuuksiin.

Kun ulkomailla suoritettavat opinnot tai harjoittelut ovat osa Suomessa suoritettavaa tutkintoa, Kela maksaa opiskelijalle opintotukea ulkomaillekin. Suomesta voi saada opintotukea myös koko tutkinnon suorittamiseen ulkomailla, mikäli opiskelu on päätoimista. Ulkomailla asuville opiskelijoille ja tutkijoille voidaan antaa päätös Suomen sosiaaliturvaan kuulumisesta ensin enintään viideksi vuodeksi, minkä jälkeen päätöstä voidaan jatkaa toiset viisi vuotta. ♦

METSÄT. – Meidän tulee Suomessa jatkossakin voida päättää omista metsistämme, Torvalds toteaa.

Meidän metsät

**Mitä ajankohtaista metsäasioissa on meneillään Euroopan parlamentissa?
Entä mitä vaikutuksia eri strategioilla on suomalaisiin metsiin?**

MEP Nils Torvaldsin mukaan tällä hetkellä Euroopan parlamentissa keskustellaan monista metsään liittyvistä asioista ja monta strategiaa ja asiakokonaisuutta on työn alla.

– EU:n nykyisen metsästrategian toimenpideohjelman loppuu tänä vuonna ja uusi strategia on tekeillä. Toukokuussa Euroopan komissio julkaisi Luonnon monimuotoisuutta koskevan strategian, joka ulottuu vuodelle 2030, myös tässä strategiassa paneudutaan vahvasti met-

siin ja nimenomaan niiden suojelemiseen, kertoo Torvalds.

Torvaldsin mielestä olennaisinta metsäasioita käsiteltäessä Euroopan unionissa on muistuttaa, että metsät ovat kansallisen päätösvallan alaista kompetenssia.

– Olen huomannut sekä komission

että muiden maiden edustajien suunnalta tulevan sellaista viestiä, että metsät tulisi viedä yhä enenevässä määrin EU:n kompetenssin alaisuuteen. Tästä en ole heidän kanssaan samaa mieltä. Meidän tulee Suomessa jatkossakin voida päättää omista metsistämme ja panostaa kestäväan metsänhoitoon.

Torvalds muistuttaa, että luonnon monimuotoisuudesta keskusteltaessa on huomioitava, miten luonnon ikä vaikuttaa.

– Meidän luontomme täällä Pohjoismaissa on huomattavasti nuorempi kuin luonto esimerkiksi Etelä-Euroopassa, jääkaudesta johtuen. Tämä tarkoittaa sitä, että meidän luontomme on monimuotoisempi kuin niissä maissa missä jääkausia ei ollut.

Metsävaikuttaja

Nils Torvaldsin mukaan metsäasiat ovat olleet agendalla koko hänen meppiäikänsä.

– Jo ihan alussa metsäkysymykset olivat tulehtuneita ja poliittisesti ideologisoituneita. Melkein poikkeuksetta ihmisten vakaumukset ja mielipiteet mitä tulee metsiin ovat olleet lukkiutuneet, jopa sellaisissa maissa, joissa metsillä ei edes ole suurta merkitystä yhteiskunnalle, hän kertoo.

– Moni meistä suomalaisista on vartunut isovanhempiemme luona, jotka jäivät maalle asumaan sotien jälkeen. Meillä on hyvin henkilökohtainen ja emotionaalinen suhde metsään. Metsästä saamme marjat ja sienet talveksi, saunavihat juhannukseksi, joulukuuset jouluksi ja puita hellaan. Metsät ovat osa meidän suomalaisten arkea, josta saamme monta hyödykettä. Me olemme niin sanottuja metsäsuomalaisia ja se voidaan todeta ylpeydellä.

Torvalds näkee, että muissa Euroopan maissa suhde metsiin on hyvin erilainen. Toisille metsät ovat kuin John Bauerin idylliset piirustukset ja toisille taas kuin Grimmin veljesten pelottavasta metsämaailmasta.

– Nämä erilaiset käsitykset metsästä eri Euroopan maissa on vaatinut monta keskustelua ja perusteellista pohdintaa kollegoitteni kesken, jotta paremmin ymmärtäisimme toisiamme. Se ei aina ole ollut helppoa!

Hän nostaa ajankohtaisen esimerkin metsäsuomalaisista puheen ollen.

Nils Torvalds on kolmannen kauden jäsen Euroopan parlamentissa, RKP - Renew Europe.

Torvalds on varsinainen jäsen ympäristövaliokunnassa ja budjettivaliokunnassa sekä teollisuusvaliokunnan varajäsen. Hän toimii myös ympäristövaliokunnan koordinaattorina omissa poliittisissa ryhmässään.

Torvalds on aina ollut kiinnostunut politiikasta. Jo 14-vuotiaana hän osallistui ensimmäisiin poliittisiin kokouksiin, mm. RKP-nuorten vuosikokoukseen. Kiivaan 60-luvun aikana hän osallistui Ylioppilastalon valloituksen vuonna 1968. Lopulta Nils päätyi kuitenkin journalismin maailmaan, josta hän työskenneltään uutispäällikkönä ja ulkomaan kirjeenvaihtajana Moskovassa ja Washingtonissa palasi politiikkaan vuonna 2008.

Politiikan lisäksi Torvalds on myös kirjailija ja on julkaissut Venäjää, maailmanpolitiikkaa, talouskriisiä ja veroja käsitteleviä kirjoja. Metsä ja metsänhoitoon liittyvät kysymykset ovat erityisen lähellä hänen sydäntään ja niihin asioihin liittyen riittää työtä myös tällä hetkellä Euroopan parlamentissa.

Perheeseen kuuluu vaimo ja viisi aikuista lasta, lisäksi Nilsillä on kuusi lastenlasta.

– Tämän keväisen koronaviruksen aikana, mitä suomalaiset tekivät, kun meidän piti pitää toisiimme fyysisistä etäisyyttä? Me lähdimme metsään. Metsäpolut ja eri ulkoilu- ja vaellusreitit olivat täynnä ihmisiä. Me haimme metsästä raikasta ilmaa ja rauhallista ilmapiiriä huoliamme hälventämään.

LULUCF, land use, land change and forestry, tarkoittaa Euroopan unionin

maankäytön, maankäytön muutosten ja metsien ilmastovaikutusten suhteen.

– Tämän asiakokonaisuuden kanssa olen työskennellyt tiiviisti, sillä toimin ryhmämme raporttina muutama vuosi sitten. LULUCF on tulossa uudelleen arvioitavaksi vuonna 2021 ja kaikki viittaa siihen, että työ tulee silloin olemaan haasteellista, Torvalds sanoo.

Katset kohdistuvat Suomeen

Entä millaista metsäkeskustelua EU:ssa on odotettavissa tulevaisuudessa?

– Mitä lähemmäksi vuotta 2050 ja ilmaston neutraalisuustavoitetta pääsemme, sen kiivaammaksi keskustelu äityy. Monella maalla ei ole sitä hiilinielua, jota he tarvitsisivat. Siksi moni maa jo valaa ahneita katseita Suomen metsiä kohti. Booraalinen metsä ilmenee suurena hiilinieluna heidän silmissään.

– Suomi, Ruotsi ja Viro ovat systemaattisesti hoitaneet metsiään ja kestävä metsänhoito on ollut meille sekä taloudellisesti kannattavaa mutta näemme sen myös ilmaston kannalta tärkeäksi. Joten jatkakaamme kestävä metsänhoidon menetelmällä tulevaisuudessakin, Torvalds sanoo.

Hän peräänkuuluttaa lainsäädäntöä, joka laukaisisi kaikissa maissa suuren innon metsän istutukseen.

– Tarvitsemme nimenomaan monipuolisia metsiä, eli sekametsää. Kaupunkikeihin meidän tulisi luoda isot puistot, jotka niin paljon kuin mahdollista muistuttaisivat luonnollisia metsiä. Maatalousmaista tulisi myös rikkaampia pitkäjuuristen puiden kera.

Hänen mielestään metsistä ja ilmastosta puhuttaessa on pystyttävä katsomaan kauas, ajateltava vuosikymmenissä eikä vuosissa.

– Metsänomistajan on katsottava metsäänsä tulevien sukupolvien silmin. Lyhytjänteisellä ajattelutavalla voi olla kohalokkaat seuraukset, hän sanoo.

Suomi on pieni EU-maa. Mistä löydämme yhteistyökumppaneita asioittemme edistämiseen?

– Lyhyt ja ytimekäs vastaus: Kaikkialta! On tärkeää luoda luottamusta yli rajojen. Tässäkin suhteessa lisäarvoa tuo se seikka, että on istunut parlamentissa enemmän kuin yhden kauden, sanoo europarlamentaarikko Nils Torvalds.

Teksti: Tiina Eklund

Poikkeuksellinen marjavuosi

Luonnonmarjasato on tänä vuonna ollut poikkeuksellisen runsas ja monipuolinen koko maassa. Poikkeuksellista on ollut myös suomalaisten huima marjastusinnostus.

INNOSTUKSEN ansiosta satoa on saatu hienosti talteen sekä kotikäyttöön että myyntiin. Lakan, mustikan, vadelman, variksenmarjan ja pihlajanmarjan jälkeen satokausi jatkuu vielä puolukalla ja karpalolla.

Kuluva vuosi on ollut poikkeuksellinen. Kevään koronarajoitukset lisäsivät luonnossa liikkumista ja kiinnostusta omavaraisuuteen, huoltovarmuuteen ja yhteisvastuullisuuteen. Kun luonto lisäsi heliä meitä runsaalla ja monipuolisella marjasadolla, tultaneen tänä vuonna tekemään tämän vuosituhannen ennätysmarjojen talteenotossa.

Tänä vuonna moni sellainen, joka ei ole koskaan aiemmin marjastanut, on löytänyt soille ja metsiin. Monin paikoin marjanpoimurit, puhdistimet, pakastusrasiat ja jopa pakastimet myytiin hetkellisesti loppuun. Kotitarvepoiminnan lisäksi on myös myyntiin kerääminen lisääntynyt paitsi hyvän sadon, myös verottomien tulojen, marjastuksen tarjoamien terveyshyötyjen ja kannustavien esimerkkien myötä.

Runsas sato useilla marjalajeilla

Tärkeimmistä kaupallisista marjoistamme lakalla ja mustikalla on ollut erinomainen sato lähes koko maassa. Puolukalla alueellista vaihtelua on enemmän. Lakkasatoa, joka oli jopa ennätyksellisen runsas, saatiin hienosti talteen kotimaisin voimin. Mustikkakausi jatkuu pitkälle syyskuulle ja puolukakausi lokakuun alkuun. Karpaloa voi kerätä lumen tuloon saakka. Tänä vuonna sato on tavanomaista runsaampi monin paikoin myös pihlajalla, katajalla ja variksenmarjalla, joilla myös on kaupallista kysyntää.

Tyrni, joka valittiin vuoden 2020 luonnonmarjaksi, on luonnonvaraisista

marjoistamme ravintorikkain. Se kasvaa luonnonvaraisena lähinnä vain Ahvenanmaalla ja länsirannikolla Uudesta-kaupungista Tornioon. Tyrnin viljelyä on pyritty lisäämään lukuisissa hankkeissa eri puolilla Suomea, mutta sen viljelyssä on edelleen lukuisia haasteita.

Kotitarvekäyttöön voi mainiosti kerätä myös juolukkaa, joka sisältää runsaasti hyödyllisiä antosyaaneja mustikan ja variksenmarjan tavoin. Juolukan mietoja marjoja voi syödä sellaisenaan, ja ne sopivat hyvin puuroihin, keittoihin tai mehuihin tai hilloihin, joko yksin tai yhdistettynä muihin, aromikkaampiin marjoihin.

Kampanjointi ja ostopisteet innostavat keruuseen

Arktiset Aromit ry aloitti jo viime vuonna Marjakaveri-kampanjan, jolla kannustettiin kansaa marjastamaan ja etsimään samanhenkistä seuraa paikallisesti perustettavista Facebook-ryhmistä. Tänä vuonna kampanja sai vakavamman merkityksen, kun näytti siltä, että ulkomaisia poimijoita ei koronatilanteen vuoksi pääse maahamme ja sadon talteenottoon täytyi varautua omin voimin.

Myyntiin keräämisen helpottamiseksi marjojen ostopisteet koottiin Arktiset Aromit ry:n sivuston SOS-sivuille, ja kampanjaan tuli mukaan iso joukko toimijoita, kuten MTK, 4H, ProAgria, Maa- ja kotitalousnaiset, Martat ja monta muuta. Marjojen hätähuuto kuultiin. Haasteita ja tempauksia järjestettiin eri puolella maata, jaettiin somessa ja marjastuksen suosio kasvoi räjähdysmäisesti.

Marjakaveri-kampanjaan voi edelleen osallistua monin tavoin. Ostopisteet jatkavat toimintaa satokauden loppuun.

Somessa käytössä on avainsanat #marjakaveri ja #marjatalkoot.

Marjayritykset kiittävät suomalaisia poimijoita

Suuri joukko suomalaisia on kerännyt marjoja omaan käyttöön vähintään keran kesässä, mutta teollisuusmarjan kaupallinen poiminta on viime vuosina ollut lähes täysin ulkomaisten poimijoiden varassa. Tänä vuonna lakka kerättiin kokonaan kotimaisin voimin, ja vaikka mustikan keruuseen saatiin ulkomaisia vahvistuksia, on suomalaisten keruunostus jatkunut yllättäen marjayritykset positiivisesti.

Eteläsavolaisen, Hirvensalmella sijaitsevan Aten Marjan Atte Valkiainen on tänä vuonna kiertänyt ensimmäistä kertaa autolla ostamassa marjoja, reittinä Mäntyharju – Ristiina – Mikkeli kah-

Idea- ja keksintökilpailulla haetaan tehoa talteenottoon

Marjastuksen keventämiseksi ja tehostamiseksi Arktiset Aromit ry ja Keksintösäätiö sr käynnistivät avoimen idea- ja keksintökilpailun. Kilpailun suojelijana on Maa- ja metsätalousministeri Jari Leppä. Maa- ja metsätalousministeriö tukee kilpailun toteutusta.

Kilpailuun voi osallistua kehittämällä laitteen tai menetelmän tai ideoimalla innovaation, jolla marjat saadaan nykyistä nopeammin ja vaivattomammin talteen. Myös ideat ja sovellukset marjanpöiminnan organisointiin uusin tavoin tai luomukeruualueiden sertifoinnin lisäämiseen ovat tervetulleita! Kilpailussa on kaksi sarjaa, joissa kummassakin kolme parasta palkitaan huomattavilla rahapalkinnoilla:

A Marjojen korjuuseen liittyvät uudet ideat

- 1. palkinto 1000 €, 2. palkinto 500 €, 3. palkinto 300 €.

B Keksinnöt, joissa hyödynnetään teknologiaa marjojen korjuuseen

- 1. palkinto 4000 €, 2. palkinto 2000 €, 3. palkinto 1000 €

Kilpailu käynnistyi 20.7.2020 ja päättyi A sarjan osalta 31.10.2020 ja B sarjan osalta 28.2.2021.

Lisätietoja:

Keksintösäätiö sr, www.keksintosaatio.fi, p. 0500 721789, kilpailu@keksintosaatio.fi
 Arktiset Aromit ry, www.arktisetaromit.fi/sos, p. 040 580 1186, birgitta.partanen@arktisetaromit.fi

Kilpailun säännöt ja ohjeet:

www.keksintosaatio.fi/kilpailu
www.arktisetaromit.fi/sos

MUSTIKOITA. Poikkeuksellinen kesä on innostanut suomalaiset poimimaan luonnonmarjoja.

desti viikossa. Kokemus on osoittautunut positiiviseksi ja marjoja on saatu tavoitteiden mukaisesti.

– Kaikki marjat on poimittu täysin kotimaisin voimin ja olen tyytyväinen sekä marjojen määrään että laatuun. Tämä kesä on ollut poikkeuksellinen, näin hyvää mustikkavuotta ei ole ollut vuoden 2002 jälkeen, hämmästelee Valkiainen.

Sotkamolainen Marjex perusti lähes sata ostopistettä ympäri Suomea. Yrityksen toimitusjohtaja **Janne Naapan** ki kertoi, että lakkaa saatiin erittäin hyvin ja myös mustikan osto on hyvässä vauhdissa.

– Toki ostopisteiden välillä on vaihtelua, joihinkin tuodaan paljon marjaa, joihinkin vähemmän, mutta kokonaisuudessaan olemme hyvin tyytyväisiä kokeiluun. Tarkoitus on jatkaa ostopis-

tetoimintaa myös ensi vuonna, kuvailee Naapan ki.

Suomussalmella sijaitsevan Kiantaman toimitusjohtaja **Vernu Vasunta** on samoilla linjoilla Valkiais en ja Naapangin kanssa. Erinomaisen lakkasadon myötä kotimaisten poimijoiden keruun nostus varmistu riittävän lakan saannin. Myös mustikan osto on käynnistynyt hyvin.

– Kiantama ostaa parhaillaan mustikan lisäksi myös pihlajanmarjaa ja variksenmarjaa, joista etenkin pihlajanmarjaa on saatu kainuulaisilta poimijoilta runsaasti. Myöhemmin vuorossa on puolukka ja karpalo, listaa Vasunta.

Poikkeusvuosi on mahdollisuus muutokseen

Marjastuksen perinne taantui tällä vuosituhannella monesta syystä. Yhtenä suurena syynä on kaupungistuminen ja sen

myötä välimatkojen pidentyminen marjapaikkoihin. Useilla suomalaisilla on kuitenkin juuret maalla ja kesäpaikka marjamaiden äärellä. Tämä vuosi on osoittanut, että jos tahtoa on, voidaan kehityksen suunta muuttaa ja marjojen talteenotto myös teollisuuteen hoitaa omin voimin.

Tulevan talven aikana tullaan varmasti käymään keskustelua marjojen talteenotosta ja miettimään mahdollisuuksia kehittää sitä kestävämmälle ja vastuullisemmalle pohjalle. Suomen marjasatojen hyödyntämiseen on kiinnostusta myös rajojemme ulkopuolella, ja riski epäasialliseen toimintaan kasvaa, mikäli jokamiehen oikeuksia hyödynnetään tuntematta niihin liittyviä velvollisuuksia. Turvallisinta olisi pitää marjastus ja jatkojalostus omissa käsissä.

Teksti ja kuva: Birgitta Partanen

Oppimassa iän kaiken

Työ muuttuu ja teknologia kehittyy, joten elinikäinen oppiminen on nostettu Suomessa keskiöön. Jatkuva oppiminen on tarpeen, mikäli haluaa pysyä muutoksessa mukana.

Teksti: Tiina Eklund ja Katja Rajaoja

METSÄÄN.FI -palvelu on erinomaisen tuttu juttu suomalaisille metsänomistajille ja -asiantuntijoille. Suomen Metsäkeskuksen metsänomistajien palvelupäällikkö **Veikko "Veksi" Iittainen** (56) ideoi sen ja kehitti palvelua YAMK-lopputyönään.

Iittainen vaihtaa työnantajaa syyskuun alussa. Hänestä tulee Metsämiesten Säätiön kehityspäällikkö.

– Hain työtä, jossa voin toimia koko metsäsektorin hyväksi. Tunnen Säätiön pitkältä ajalta ja sen toiminta on arvojeni mukaista, Iittainen perustelee uutta uravalintaa.

Hän teki Metsäkeskuksessa pitkän työuran.

– On mukava lähteä kokeilemaan jotain aivan uutta ja päästä hyödyntämään omaa osaamista. Säätiö jakaa 1,6 miljoonaa euroa vuodessa metsäalan kehittämiseen ja alan toimijoiden hyvinvoinnin edistämiseen. Tulen kehittämään muun muassa lahjoitusvarainhankintaa.

Viestintäkurssi yli muiden

Alun perin Iittainen valmistui metsätalousinsinööriksi Evolta 1990. Hän päävitti tutkintonsa ammattikorkeakoulututkinnoksi Nikkarilassa 1998.

– Metsätalousinsinöörin AMK:ksi päivittäminen tarkoitti viestintäpainotteisia 1,5 vuoden opintoja. Teimme käytännön viestintäharjoituksia, esityksiä, tekstejä ja radiolähetyksen, joita ruudimme yhdessä. Meillä oli hyvä porukka ja se oli mielenkiintoista, Iittainen muistelee.

Kurssin pääopettaja oli **Tom Kalima**, pitkän linjan toimittaja, runoilija ja luovan kirjoittamisen opettaja. Toinen opettaja oli **Iikka Vehkalahti**, joka toimi lähes 20 vuotta Ylen Dokumenttiprojektin

tuottajana ja on nykyisin Oscar-akateмиassa valitsemassa elokuvamaailman hituimpien pystien saajia.

– Tällä viestinnän I-kurssilla olivat myös **Aura Heikura**, **Leena Juurikkala-Ketola**, **Jari Mäntylä**, **Ilari Pirttilä**, **Timo Rajajärvi** ja **Helinä Sairanen**, Iittainen luettelee monta metsäalalta tuttua ja näkyvää henkilöä.

Kurssi oli metsäopettaja **Pasi Pakkanen** ja Meton silloisen asiamiehen **Jyrki Ketolan käsialaa**. Ensimmäiselle viestintäkurssille osallistuneista moni oli Meton alueyhdistysaktiiveja.

– Silloin mediassa käytiin metsäasioista tiivistä keskustelua ja metsätöimijöiden viestinnän koulutukselle oli erityinen tilaus. Koulutus antoi esiintymisvalmiudet, viestintäosaamista ja miten käyttää eri viestintäkanavia. Ja miten edistää asioita, koska sitä viestintä pitkälti on, Iittainen toteaa.

Työhön urautumaton

Heti valmistumisen jälkeen Iittainen meni Metsälautakuntaan töihin atk-kouluttajaksi. Kolmen kuukauden pestiä seurasi määräaikainen työ metsäsuunnittelijana Lahdessa ja edelleen Pirkanmaalla.

– Vuodesta 1993 vastasin metsänomistajien koulutuksista tittelinä koulutusesimies. Kun Pirkanmaan metsälautakunta muuttui 1995 metsäkeskukseksi, siirryin kehittämispäälliköksi.

2000 hän siirtyi Pohjois-Pirkan metsänhoitoyhdistyksen toiminnanjohtajaksi, mistä palasi Pirkanmaan metsäkeskukseen yhteyspäälliköksi 2002.

– 2010 aloitin osatoimisesti asiakkuuspäällikkönä ja Suomen metsäkeskuksen perustamisen myötä 2012 minusta tuli kokoaikainen asiakkuuspäällikkö pääkonttorille Lahteen. Viimeiseksi ni-

mikkeeksi metsäkeskuksessa jäi metsänomistajien palvelupäällikkö.

Vierivä kivi ei sammaloidu

Iittainen ehti hankkia myös opettajan pätevyyden.

– Valmistuin 1993 metsäalan opettajaksi Kurusta. Siellä tekujen ja metsäalan opettajat opiskelivat yhdessä. Tämä oli ensimmäinen työn ohessa käymäni koulutus, Iittainen selventää.

– Erityisen hyviä ovat olleet työn ohessa käytävät koulutukset. Siellä on ihmisiä muilta sektoreilta ja keskustelut ovat olleet hirvittävän hyviä. Heiltä olen saanut virtaa ja uutta näkemystä sekä voinut asemoida työnantajani toiminnan uudella tavoin jämähtämättä tiettyyn näkökulmaan.

JET:in eli johtamisen erikoisammattitutkinnon hän suoritti 2002 ja ylemmän ammattikorkeakoulututkinnon Mikkelissä 2010.

– Koin etten tarvitse lisää metsäopin-toja, kun hallitsin ne silloin 20 vuoden käytännönkokemuksella. Sen sijaan opiskelin verkkoliiketoimintaa ja kaikkea uutta. Sain eri alojen ihmisten kanssa keskusteltua miten asiakkaat toimivat ja mitä metsäsektorin kannattaisi ottaa huomioon.

– Mielestäni lopputöiden pitää sopia myös työnantajalle, hyödyttää molempia. Tuoda jotain konkreettista suoraan työssä hyödynnettäväksi ja antaa valmiuksia jatkaa työn tekemistä tehokkaasti.

Iittainen kannustaa miettimään, mitä Sinä haluat tehdä tulevaisuudessa?

– Kun mietit mitä oikeasti haluaisit tehdä ja havaitset itsessäsi kehittämistarpeita, kannattaa hakea valmiuksia. Kun paikka tulee auki, on sinulla jo osaaminen ja mahdollisuus hypätä uudelle uralle.

Hän kannustaa rohkeasti hakemaan tehtäviin ja ilmoittamaan kiinnostuksesta.

UUDISTUJA. – Olen tällainen vanha käpy, Veikko "Veksi" Iittainen (56) naureskelee metsätermin. Todellisuudessa hän on urautumaton ja merkittävä metsäalan kehittäjä.

HYÖTY. Olli Simanainen kannustaa työnantaja mahdollistamaan työssä opiskelun. – Se hyödyttää myös työnantajaa, hän toteaa.

– Vaikka ehdin olla metsäkeskuksella 30-vuotta, en ole mielestäni urautunut. Kouluttautumisella on tähän iso merkitys.

Nuori metsätalousinsinööri urapolulla

Olli Simanainen (39) valmistui Pohjois-Karjalan AMK:sta metsätalousinsinööriksi vuonna 2007. Nykyisin opinahjon nimi on Karelia AMK ja kampuksen paikka on vaihtunut Joensuun Rantakylästä Sirkkalan kautta Niinivaaraan.

Vaikka ollaan vahvan murteen Joensuussa, ovat suuret metsäyritykset kansainvälisiä. Se näkyy myös nimikkeissä.

– Työskentelen IT Team Leadina Stora Ensossa. Yksikköni on Division Forest, ICT & Digitalization, Finland, kertoo Simanainen.

– Vastuullani on Suomen puunhankinnan tietojärjestelmien osto- ja asiakkuusalueiden ylläpito sekä kehitys. Vastuullani on myös kyseisen alueen esimiestyö tiimissämme, suomentaa hän tehtävänsä kuvaansa.

Puunostosta markkinointiin

Simanainen pääsi suoraan koulunpenkiltä töihin.

– Tein keväällä opinäytetyön Stora Ensolle. Sitten olin kesän firmassa harjoittelijana ja syyskuussa minut palkattiin puunostoon Varpaisjärvelle.

Sieltä hän siirtyi puunostajaksi Joensuuhun ja hankintatiimin vetäjäksi.

– Tämän jälkeen työskentelin Stora Enson Joensuun metsäpalvelupisteellä. Hoidin isoja asiakkuuksia, tein uusasiakashankintaa, metsätilan sukupolven-

vaihdosasioita ja järjestin markkinointitapahtumia.

Vuonna 2014 hän siirtyi metsäosaston IT-puolelle.

– Minulla oli silloisen metsäjärjestelmän puukauppasovelluksen ylläpito- ja kehitysvastuu. Kun uutta FOX tietojärjestelmää kehitettiin, tulin projektiin mukaan raportoinnin osalta. 2018 sain vastuulleni Master datan, 2019 FOXin ylläpitovastuun ja 2020 siirryin nykyiseen tehtävääni.

Oppiminen kannattaa aina

Simanainen on käynyt Stora Ensolle räätälöidyn johtamisen erikoisammattitutkinnon.

– Koska meillä on iso talo, pääsin JET:issä keskustelemaan eri toimintojen henkilöiden kanssa. Se antoi uusia näkökulmia asioihin ja opin paljon uutta.

Hän näkee, että tietoteknistä osaamista tarvittaisiin lisää.

– Järjestelmät ja sovellukset kehittyvät ja niiden kanssa pitää osata pelata. Nuorempi sukupolvi kasvaa laitteiden käyttämiseen, mutta osa kaipaisi lisäkoulutusta.

– Kannustan työnantaja kouluttamaan työntekijöitä sekä mahdollistamaan työssä opiskelun ja oppimisen. Se hyödyttää myös työnantaja. Tärkeää on työnantajan ja henkilöstön välinen keskustelu. Mielestäni Stora Ensossa tämä keskusteluyhteys toimii hyvin, toteaa Simanainen.

Intohimona elinikäinen oppiminen

Kun iittiläissyntyinen Anu Ellä ilmoitti lukion jälkeen hakeutuvan käytännönläheiseen koulutukseen, oli

ystävien hämmästys suuri. Erinomaisin arvosanoin lukion suorittaneella Anulla olisi ollut edellytykset yliopisto-opintoihin, mutta Anua veti puoleensa enemmän lehmät ja lannan tuoksu. Olihan hänen molemmat isovanhempansa eteläsavolaisia maidontuottajia, joten maatalous oli hänelle sitä kautta tullut tutuksi jo pikkutyttönä. Myös teini-ikäisenä alkanut työskentely maitotilalla edesauttoi päätöstä. Niinpä Anu hakeutui ylioppilaaksi tulonsa jälkeen ensin Lepaalle hortonomiopintoihin ja sieltä siirtyen Hämeen ammattikorkeakouluun, Mustialaan AMK-agrologiopintoihin valmistuen AMK-agrologiksi v. 2000.

Maatalousharjoittelu Skånessa opetti paljon

Käänteentekevää Anun elämässä oli Skånessa suoritettu maatalousharjoittelu, jossa Anu oppi kyseenalaistamaan asioita ja tekemään asioita normaalista poikkeavalla tavalla. Agrologiksi valmistumisen jälkeen Anu työskenteli perunantutkimuslaitoksella, Lukessa ja maatalouskoululla opiskellen työn ohessa Helsingin yliopistossa Viikissä kasvinviljelytiedettä. Anu kaipasi kuitenkin kovasti lemmiä ja ihmisiä. Opinnot Viikissä jäivät vuosien jälkeen, mutta täydentävistä yliopistopinnoista oli Anulle hyötyä etenkin kasvinravitsemuksen, kemian ja kasvi-biologian osalta.

Unelmatyö ProAgriassa huippuasiantuntijana

Anu Ellä on työskennellyt ProAgrian palveluksessa viimeiset 15 vuotta; ensin kasvinviljelyneuvojana Etelä-Savossa ja sittemmin ProAgria Länsi-Suomessa

OSAAJAT. Anu Ellä ja kollegansa, agrologi Jarkko Storberg ovat molemmat ProAgrian nurmituotannon osaajia ja oman alansa huippuasiantuntijoita, jotka ovat yhdessä kiertäneet maailmaa nurmiasioiden tiimoilta.

Anu Ellän kuva-arkisto

nurmituotannon ja pienryhmätoiminnan huippuasiantuntijana.

Anun monipuoliseen työhön kuuluu pienryhmien ohjaus, kasvustojen analysointi ja yrittäjien auttaminen henkilöjohtamiseen liittyvissä asioissa. Anu kouluttaa myös kansainvälisesti pienryhmäohjauksen taitoja ja vastaa monenlaisesta kv. toiminnasta, kuten yrittäjien opintomatkoista. Lisäksi hän toimii kehitys-, koulutus- ja yhteistyöhankkeiden ideoijana ja vetäjänä. Myös luennot ja artikkelien kirjoittaminen ovat osa työnkuvaa.

Anun pitää tiukasti kiinni maatilan arjesta ja elämässä Mynämäellä sijaitseva maitotila, jossa Anu asuu ja työskentelee. Anu todellakin elää unelmaansa.

Uudenlaisia tapoja tehdä asiantuntijatyötä

Anun aloittaessa neuvojan työtään 15 vuotta sitten tapana ei ollut neuvojan ja viljelijöiden yhdessä tekemät havainnot pelloilla, eikä varsinkaan viljelijöiden yhteen kokoaminen ja tavoitteellinen kokemusten jakaminen. Anu kuitenkin oli rohkea edelläkävijä alallaan etsien koko ajan uusia tapoja tehdä asiantuntijatyötä. Yrittäjien pienryhmien kokoaminen yhteen ja kokemusten jakaminen tuntui Anusta luontevalta tavalta tehdä neuvojan työtä, jossa päästiin hyvin käytäntöön kiinni ja joka opetti ja hyödytti sekä viljelijöitä että Anua itseään.

– Kun en ymmärtänyt tarpeeksi jostakin käytännössä, hakeuduin niihin töihin maataloilille mukaan, kunnes ymmärsin.

Anu jatkoi työn ohella koko ajan opiskelua, mutta kasvinviljelyasiat vaih-

tuivat aikuiskasvatustieteeseen ja psykologiaan. Anu halusi ymmärtää paremmin ihmisiä ja halusi tietoa siitä, miten tietoja voidaan jakaa kiinnostavalla tavalla. Viljelijät jakoivat hyviä käytäntöjään Anulle, mutta eivät niinkään toisilleen.

Parin vuoden opinnot tuottivat tulosta ja Anu sai paljon uusia ajatuksia pienryhmätyöhön suunnaten mielenkiintonsa voimakkaasti pienryhmien ja nurmituotannon neuvonnan kehittämiseen. Anu on nyt ohjannut nurmiryhmiä 15 vuotta ja edelleen joka ikinen päivä hän, kuten viljelijätkin, oppivat siellä jotakin uutta.

Ulkomailta oppia

– Aina kun asia alkaa polkea paikallaan, etsin jotain uutta. Koska kyllästyn nopeasti ja toimin ripeästi, olen usein askeleen edellä muita, Anu toteaa.

Anu on kehittänyt työtään jakamalla kokemuksia saman alan asiantuntijoiden kanssa ulkomaita myöten. Myös ulkomaisia kollegojaan Anu on kutsunut Suomeen havainnoimaan omaa työtään.

– Olen tavoitteellisesti erityisesti viimeiset kymmenen vuotta matkustanut mahdollisimman moneen maahan perehtymään heidän nurmituotantoonsa, ryhmätoimintaansa, neuvontatyöhön ja arkiseen elämänmenoon.

Kirjoista ei ole voinut oppia kaikkea, joten paikan päällä havainnoiminen on ollut kaikkein opettavaisinta.

– Kun halusin saada uutta potkua omaan ryhmänohjaustekniikkaani, matkustin muiden maiden pienryhmiin ja havainnoin paikallisen ohjaajan taktiikoita esimerkiksi Irlannissa ja Norjassa, Anu kertoo.

Käytännön kokemusten tueksi Anu on lukenut paljon kirjallisuutta, artikkeleja ja tutkimuksia ja hän seuraa ahkerasti oman alansa artikkeleita ja luentoja mm. somessa.

Ei koulua, vaan elämää varten

Agrologitutkinnon jälkeen Anu on suorittanut yritysneuvojan erikoisammattitutkinnon osana ProAgrian Huippuosaaja-ohjelmaa sekä Insights Discovery Client Practitioner (=persoonallisuusprofiilien tulkinta) -koulutuksen. Lisäksi Anulla on takanaan useamman vuoden täsmäopinnot kasvinviljelytieteestä, aikuiskasvatustieteestä ja psykologiasta.

Kouluttautuminen on ollut Anulle luontainen tapa hankkia uutta tietoa ja pysyä ajan hermolla ja mikä tärkeintä, oma mielenkiinto on pysynyt yllä.

– Esimerkiksi isot seminaarit jättävät minut usein kylmäksi, koska pohdinta ja käytäntöön soveltaminen ovat itselle niin tärkeitä. En jaksa istua päiväkausia paikallani, enkä myöskään itsekään istuta kouluttamiani ihmisiä paikallaan, Anu kertoo.

Anulle merkittäväntä on ollut syvälinen yhdistelmä maatalousalan opintoja ja sen rinnalla ihmisen oppimiseen ja käyttäytymiseen liittyvät opinnot.

– Erityisen nopeasti olen päässyt uudelle tasolle hyödyntämällä saman alan parhaita asiantuntijoita muissa maissa. Pidän jatkuvasti yhteyttä muiden maiden saman alan asiantuntijoihin ja etsin uusia, mielenkiintoisia ihmisiä, joiden kanssa vaihtaa ajatuksia ja jakaa osaamista puolin ja toisin”, Anu summaa.

Anu suositteleeekin verkostoitumaan oman alan asiantuntijoiden kanssa ja pitämään verkoston monipuolisena. ♦

Riittävästi vai liikaa?

Riitänkö, olenko hyvä, sopiva tai tarpeeksi? Vai onko minussa sittenkin jotain liikaa? Tyypillisiä kysymyksiä, joita lähes jokainen esittää itselleen.

Susan Partanen
Pielavesi

Seksuaalineuvoja, mv.
Agrologi, www.senvuoksise.fi

EPÄVARMUUS omasta itsestään sekä ankaruus itseään kohtaan on normaalia. Jokainen tuntee ja tietää itsensä ja omat viat parhaiten. Muistiin voi jäädä tarkoin hetket, milloin ei ole toiminut niin kuin olisi ollut jälkeen päin ajatellen parasta. On tehnyt jotain liikaa tai jättänyt jotain oleellista tekemättä. Näissä tilanteissa on tärkeä muistaa, että siinä hetkessä pyrkii kuitenkin toimimaan parhaalla tavalla. Lempeyttä ja anteeksiantoa menneeseen kannattaa suoda.

Ihminen kaipaa myös näkymätöntä kauneutta ympärilleen ja lähelleen. Erityisen merkityksellistä on, jos niitä saa omilta lähimmiltä ihmisiltä.

Vanhoja romukoppaan joutavia sananlaskuja on paljon mm. ”ei kissa kiitoksella elä”. Todellisuudessa jokainen kaipaa kiitosta, arvostusta, kehuja, huomiota, aktiivista läsnäoloa sekä luvallista ja hyväksyvää kosketusta.

Hyvät asiat ja teot ei satuta tai tuhoa mitään tai ketään, päinvastoin niistä saa kannustusta, piristystä, iloa ja voimia. Sekä tuohan ne hyvää myös sanojan tai tekijän omaan olemiseen ja päivään.

Parasta, minkä voit muille tarjota on tuoda oma persoonaesi esiin sellaisena kuin olet. Jokainen on oma ainutkertainen yksilönsä ja aitona itsenään arvokas. Merkittävää on se, että annat luvan itsellesi olla sitä mitä olet.

Kun uskaltaa olla, heittäytyä ja lähteä etsimään niitä arvoja, mitkä itselle on merkittäviä ja luontaisia, voi joutua romuttamaan vanhoja uskomuksia, joita on asettanut itselleen tai jotka on tulleet ympäristön tuottamana oletuksena. Näitä uskomuksia on jokaisella ja yleensä niitä on paljon. Ne kannattaa huomata, huomioida, kyseenalaistaa ja ehkä purkaa. Suuri osa asetetuista uskomuksista voi olla turhia tai jopa vahingollisia ihmiselle itselleen tai hänen läheisilleen. Uskomukset voi liittyä lähes kaikkeen; arvoihin, tekoihin, käyttäytymiseen, ulkonäköön, statukseen, ihmissuhteisiin, työhön, vapaa-aikaan, seksuaalisuuteen jne.

Millaisia uskomuksia ihmisillä voi olla tai mistä uskomuksen tunnistaa? Helpoin tapa on miettiä asia tai teko, mikä ei itsestä tunnu miellyttävälle. Tyypillisimmät voi olla hyvin-kin arkisia tai tavallisia tapoja. Jos joku tuottaa epämiellyttävyyden tunnetta, niin voi miettiä, onko se hyödyllinen juuri sinulle. Vaikka joku päivittäin tai viikoittain tehtävä suorite, jonka teet siksi, kun niin kuuluu tehdä, vaikka se tuntuu sinusta epämiellyttävälle. Voitko tehdä sen itsellesi mieluisam- malla tavalla tai jopa lopettaa sen suorittamisen kokonaan?

Jokainen ihminen on ainutlaatuinen monin eri tavoin.

Elämä olisi paljon tylsempää, jos ihmiset olisivat samanlaisia, bulkkityyppejä. Moni kuitenkin pienentää itsensä tai yrittää sopeutua sopivammaksi. Ujo tai arka yrittää olla rohkeampi, introvertti pyrkii jaksamaan olemaan seurassa tai seurallinen, näkyvä tai rohkeampi persoona voi joutua pienentämään olemistaan muiden vaatimuksesta. Jokainen itseään muuttava muiden odotusten mukaisesti sopivaksi rikkoo lopulta itseään vastaan. Pahimmassa tapauksessa hän voi särkyä henkisesti pahoin.

Jokainen piirre, oli se ulkonäköön, persoonaan tai muuhun olemiseen liittyvä, pitäisi nähdä jokaisen yksilön vahvuutena ja hänelle tyypillisenä arvona. Piirteitä pystyy hallitsemaan ja niitä kannattaa sopivasti rikkoo ja etsiä epämukavuusalueiden ylittämisiä, mutta jatkuva vahingoittava rikkominen ei ole hyväksi.

Kehu ihminen päivässä! Laita hyvä kiertämään, huomaa miten positiiviset asiat mitä jaat, tekee hyvää myös sinulle itsellesi! Pieni positiivinen huomio, sana tai lause ottaa sinun aikaasi pari sekuntia, mutta se voi pelastaa toisen ihmisen päivän tai parhaimmillaan kantaa koko loppu elämän ajan! Pienet teot voi olla hyvin merkityksellisiä!

Salli myös hyvät huomiot itseäsi kohtaan! Huomaa onnistumiset, iloa tuottavat asiat ja ihmiset. Huomaa kauneutta ympärilläsi. Katso ja kiitä. Kiitä ja huomioi itseäsi ja muita pienistäkin onnistumisista tai mukavista havainnoista. Puhu kauniisti itsellesi ja muille. Arvosta! Älä arvostele. Katsele maailmaa, ympäristöäsi ja ihmisiä lähelläsi ja salli itsesi hurmaantua näkemästäsi ja kokemastasi. Lupaani, että havaintosi parantaa päivääsi! ♦

Yläkuva: Iisalmen Kuva, Mari Kekäläinen

*Minä mietin,
mikä minussa on vikana,
en kelpaa,
en ole riittävä.
Pitkään sitä mietin,
kun rakkaus loppui
tai sitä ei koskaan ollutkaan.
Sitten ajattelin,
että entäs jos
minussa ei olekaan
mitään vikaa,
minä kelpaan ja
minussa on riittävästi,*

*niille toisille vaan ihan liikaa.
Liian kova luu kaluta,
liian kuuma käsitellä
liian paljon minua.
Minulle minä olen juuri
oikeanlainen.
Ja seuraavalle,
jota rakastan,
en ole liikaa,
olen juuri sopiva.*

*– Anu Kaunisaho –
Agrologi 1997*

ENEMMÄN KUIN MESSUT

www.konekilleri.fi

- vertaile ja löydä tilasi uudet kumppanit -

Konekilleri - karjatilallisen #1

Konekilleri esittelee karjatalouden johtavat toimijat, alan valikoidut kärkituotteet sekä pohjolan oloihin testatut ratkaisut. Jyväskylässä 8.-10.10.2020*. Verkossa jo nyt!

Messuja kolme päivää - Konekilleriä koko vuosi!

*Jyväskylän Paviljonki, liput 15,- / 10,- / 8,-

Puuta-Heinää -sanaristikko

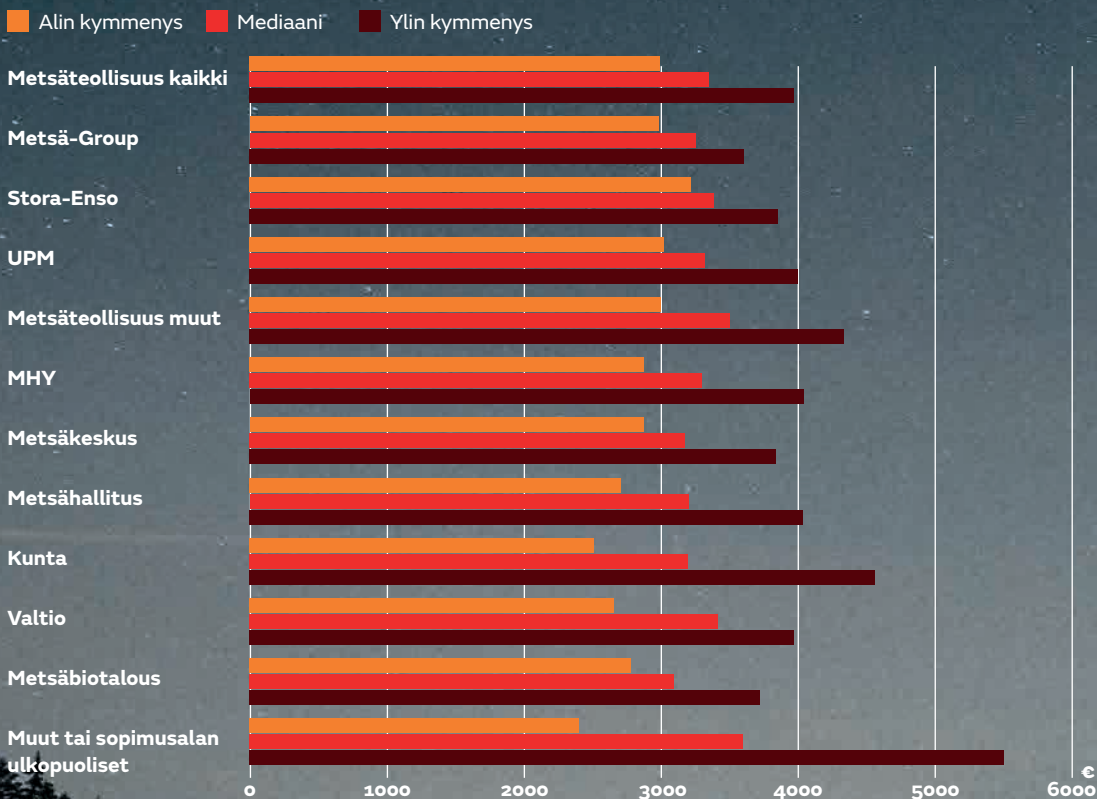
Metsäasiantuntijoiden ja agrologien oma sanaristikko. Vastaukset julkaistaan seuraavassa lehdessä. Edellisen ristikon vastaus on sivulla 35.

	MUOKKAI- LEVAT	PUU- 	TUTKII AVARUUTTA	UKSIA	NUORI KUUSI		MAANMIT- TARILTA		-KIVI		
	→					→					
	VIERAS TYTTÖ			-LEUKA POIK- KEA- MAT SORJA			LAH- JAK- KAITA? VER- KOIS- TA		JUOMA		
	RIITELEE PUHU- JILLA VER- HOTA									KONE NOI- DUTUT	
		ERI- PURA KEVÄI- NEN TUULI	EVOS- SA	KAH- MIVIN	HEVO- SIN	ETEI- NEN JEESSI					
								TUN- TURIN LAKI			2X4=8
							SUO- JIA				
						BRI- TILLÄ?					
K O R K A T A	KEI- NOT			LYÖNTI			ÄÄNI				
			AUVO			SIENI					

sisaltopalvelu.kokko@elisanet.fi

© SISÄLTÖPALVELU TIMO KOKKO

Metolaisten palkat sopimusaloittain

Lasikatto palkoissa?

Kehityskeskustelussa kannattaa puhua omasta palkkakehityksestä.

Edellisessä Luonnon Varassa -lehdessämme 2/2020 kerroimme metolaisten palkkaukseen vaikuttavista tekijöistä, iän ja työkokemuksen vaikutusta palkkaan sekä tasa-arvon toteutumisesta sukupuolten välillä. Tarkastelimme myös, millainen on ns keskimetolainen. Keskimetolainen oli palkkakyselyssämme metsäteollisuuden palveluksessa oleva metsätalousinsinööri,

iältään 45–49 vuotias ja kuukausipalkka 3 300 euroa/kk.

Törmääkö metolainen lasikattoon?

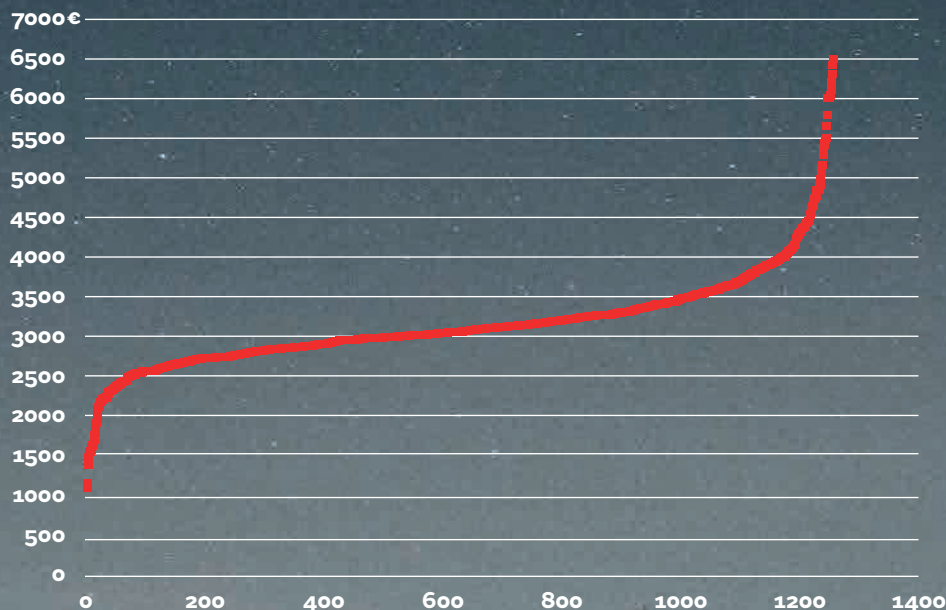
Urakehitykselle työmarkkinoilla on olemassa lasikatto tai joillain työnantajalla se taitaa olla vahvempikin, peräti tiilikatto. Jos tällainen katto urakehitykselle on olemassa, se näkyy myös palkkatason suppeassa jakaumassa. Oikean puoleisessa kuvaajassa jokainen piste tarkoittaa yhtä palkkakyselyyn vastannutta metolaista.

Normaalistikin vastaavissa selvityksissä kuvaaja on kyljellään olevan äsän muotoinen, mutta metolaisten ku-

vaaja osoittaa poikkeuksellisen tasaista palkkausta. Se voi olla merkinä siitä, työnantaja noudattaa työehtosopimuksen palkkamääräyksiä, mutta ylimääräisiä palkanosia ei heru tai tulevat liki samantasoisina kaikille.

Suurilla työnantajilla on yleensä tuolopalkkiojärjestelmänsä, joihin kohdistetaan varoja vuosittaisen tuloksen saavuttamisen mukaisesti, mutta työehtosopimuksen ylittäviä eria hyvästä suorituksesta haluta siirtää kuukausipalkkoihin. Jokaisen tulisi ottaa oma palkkakehityksensä henkilökohtaisessa kehitys- tai palkkakeskustelussa puheeksi.

Metolaisten kuukausipalkan jakauma joulukuussa 2019

Metsäteollisuus palkkajohtajana

Sopimusalakohtaista palkkausta on tarkasteltu kyselyssä mediaanin avulla. Palkkauksen hajontaa on kuvattu ensimmäisen kymmenyksen ja yhdeksännen kymmenyksen avulla. Nämä tarkoittavat sitä, että asetettaessa kaikkien palkat suuruusjärjestykseen kymmenellä prosentilla tätä kymmenyksen ilmoittamaa lukua pienempi palkka ja yhdeksännen kymmenyksen lukua suurempi palkka. Taulukossa ryhmässä Muut on Meton työehtosopimuksen ulkopuolella työskentelevät Meton jäsenet, olivat he töissä metsäalalla tai sen ulkopuolella.

Metsäteollisuudessa noudatetaan il-

meisen tarkasti työehtosopimuksen mukaista palkkausta alimmassa kymmenyksessä, eli suuria eroja ei ole yhtiöittäin. Sen sijaan yrityskohtaisia linjaroja ja hajontaa löytyy enemmän palkkauksen yläpäässä metsäteollisuusyhtiöiden välillä. Metsäteollisuuden muiden työnantajien parissa palkkahajonta on suurempi, mikä voi johtua siitä, että metolaisten työtehtävät ovat erilaisia tai palkkausta käsitellään yksilöllisemmin. Metsäteollisuuden muut ryhmässä on mediaanipalkka Meton sopimusalojen suurin eli 3502 euroa/kk. Metsäteollisuudessa palkkojen hajonta on ylipäätään pienempää kuin muiden Meton sopimusalojen si-

sällä. Ryhmässä Muut on palkkahaitari luonnollisesti laajempi työtehtävien erilaisuuden vuoksi. Pienimpien sopimusalojen tuloksia ei ole tässä erillisinä vastaajien pienen määrän vuoksi.

Palkkakysely 2020

Palkkatilastointia ja palkkakyselyä tullaan edelleen kehittämään. Tämän vuoden joulukuussa tulette saamaan sähköpostissa palkkakyselylomakkeen 2020. Toivottavasti mahdollisimman monella metolaisella on silloin hetki aikaa vastata kyselyyn ja sillä tavoin tukea yhteistä palkkaedunvalvontaamme.

Ilpo Puputti, järjestöpäällikkö

Monessa aktiivinen Ville Pätynen on myös Meton hallituksen jäsen. - Jos haluaa vaikuttaa, pitää lähteä sinne missä asioista päätetään, hän sanoo.

tiaana ja olen metsästännyt siitä asti. Nikkarilan metsäkouluun menin pikkuserkun perässä.

- Kyllähän tämä on elämäntapa olla metsäilijä. Työ ja harrastukset ovat metsässä, aika kuluu täällä, vaikka asun kaupungissa, Ville sanoo.

Hän harrastaa kestävyysurheilua, musiikkia, metsästystä ja omien metsien hoitoa. Soutu on nyt ykköslaji. Hän on viime vuoden sisäsoudun Suomen Mestari. Lapsuuskaaverin kanssa treenataan Sulkavan soudun kahden miehen vuorosoudun kisoihin.

- Aiemmin soitin lasten musaa bändissä, mutta lopetettiin, kun lapset kasvovivat isoiksi. Soittimeni ovat kitara ja basso. Nykyään olen metsäammattilaisista ja konservatorion käyneistä muusikoista koostuvan 60-70-luvun musaa soittavan bändin ”Risto & Riemuvoitto ja The Ripattes” basisti. Pääsin kovaan porukkaan ja opin koko ajan uutta entisenä punk-basistina, Ville kertoo.

- Tässä iässä pitää hakeutua epämuksuusalueelle, niin voi oppia uutta. Tämä fraasi sopii myös työelämään. Kun opiskelet uutta, niin homma pysyy mielekkäänä. Kuten myös urheilussa. Kun treenataan kovaa, niin kuntokin paranee. Nykyinen työelämä on niin kovatahtista, että ilman hyvää kuntoa ei siellä välttämättä jaksaisi, Ville toteaa.

Keskustelua ja vaikuttamista

Ville on aktiivinen kaveri myös järjestöpuolella.

- Toimin parissa järjestössä rahastonhoitajana, olen METO – Metsäalan Asiantuntijat ry:n, riistanhoitoyhdistyksen ja metsästysseuran hallituksessa. Olen mukana niissä asioissa, jotka ovat itselleni tärkeitä. Voin vaikuttaa niihin olemalla mukana, Ville sanoo.

- Asioita ei ratkaista sosiaalisessa mediassa, eikä päätöksiä tehdä siellä. Jos haluaa oikeasti vaikuttaa asioihin, pitää lähteä mukaan sinne missä niistä päätetään.

Tärkein voimavara Villelle on oma perhe, Anita ja pojat Leevi ja Viljo.

- Kun kotiasiat ovat kunnossa, jaksaa töissäkin hyvin, Ville toteaa.

- Erityisen tärkeää minulle on, että puhumme Anitan kanssa kotona paljon asioista. Käymme hyviä keskusteluja ja olen saanut häneltä ympäristöpuoleen paljon näkemyksiä ja osaamista.

Tiina Eklund

Aikaansaava metsämies

Ville Pätyksen elämäntapana on olla metsäilijä.

VILLE pätynen on aktiivinen ja positiivinen kaveri. Hän toimii Metsänhoitoyhdistys Keski-Suomessa metsäasiantuntijana ja vastaa

Petäjäveden eteläisestä alueesta. Omasa tiimissä Villen erikoisosaamisalaa ovat metsätieasiat. Tätä mieluisaa työtä on luvassa jatkossa lisää, sillä ensi vuoden alusta Ville vastaa metsätieasioista koko metsänhoitoyhdistyksen alueella.

- Metsä- ja yksityisteissä on paljon patoutunutta työtä sekä hoito- että hallintopuolella. Mielenkiintoista hommaa luvassa, toteaa Ville.

Muuta kuin mustavalkoista

Villen mukaan metsänomistajista on vuosien myötä tullut tuttavii ja ystäviä.

- Joissakin keskusteluissa metsänomistajia tunnutaan pitävän jopa tyhminä, että he vain hakkaavat metsiään ja kaivattavat ojia. Todellisuudessa metsänomistajat ovat äärimmäisen fiksua porukkaa ja he miettivät erilaisia metsänhoitovaihtoehtoja, Ville sanoo.

- Metsiä hoidetaan, mutta siellä huomioidaan luonto-, suojelu- ja virkistys-

arvot. Euro kulkee rinnalla, mutta on harvoin tärkein asia. Valtaosa metsänomistajista suojelee itselleen arvokkaita kohteita.

Myös Ville ja hänen vaimonsa omistavat metsää. Anita Pätynen on akvaatistien tieteen tohtori ja työskennellyt useissa ympäristöalan hankkeissa.

-Työssäni pyrin löytämään joka tilalta hyvät luontaiset kohteet, jotka jätetään käsittelemättä. Näin edistetään monimuotoisuutta pienialaisillakin kohteilla. Suojelu ja metsäasiantuntijat sijoitetaan mediassa usein äärilaitoihin, vaikka jokainen metsäasiantuntija on pohjimmiltaan myös luonnonsuojelija. Emme ole mitään metsätuholaisia, Ville sanoo.

-Pyrin hoitamaan metsiä kestävästi. Kun elanto ja virkistys tulevat niistä, on asia itselleni erityisen tärkeä, Ville sanoo.

Elämää metsästä

Ville vietti toukokuussa 40-vuotispäiväänsä. Metsässä hän on viihtynyt jo poikasesta.

- Metsä on minulle luontainen paikka. Lapsena siellä rakennettiin majoja ja leikittiin. Sain metsästyskortin II-vuo-

Meto-golfin juhlaturnaus

Meto-golfin 10-vuotisturnaus pidettiin Tahkolla 11.-12. kesäkuuta.
Lämmin kiitos kaikille osallistuneille!

Yksilökisan kärkikolmikko: ykkönen Stefan Borgman (keskellä), kakkonen Janne Myyrä (vas.) ja kolmonen Juha Kortelainen.

Tulokset

Yksilökisa

1. Borgman Stefan
2. Myyrä Janne
3. Kortelainen Juha
4. Näreaho Katri
5. Näreaho Pentti
6. Kananen Unto
7. Lassila Jari
8. Poutiainen Reijo
9. Kaipainen Markku
10. Voutilainen Jouko
11. Nurmela Risto
12. Airaksinen Riitta
13. Laamanen Harri
14. Paananen Vesa
15. Parkkila Eero
16. Paananen Helena
17. Savolainen Mikko
18. Kuonanoja Jari
19. Karvinen Heikki
20. Heikkinen Jouko
21. Tirkkonen Ari
22. Otava Tiia
23. Savolainen Helena

KESÄKUUN 11.-12. päivä kisattiin METO – Metsäalan Asiantuntijat ry:n golfin 10-vuotisjuhlaturnaus. Kilpailu käytiin Nilsiässä Tahkovuoren Lake & Forest Coursella.

Torstaina 11. kesäkuuta kisattiin yksilökilpailu, jossa oli ennätyselliset 23 osallistujaa. Yksilökilpailun voitti Meton puheenjohtaja Stefan Borgman, toiseksi tuli Janne Myyrä ja kolmanneksi Juha Kortelainen. Onnittelut vielä kerran voittajakolmikolle!

Juhlagolfkilpailu huipentui joukkuekilpailun perjantaina 12. kesäkuuta. Joukkuekilpailun voittivat Riitta Airaksinen ja Jari Lassila – Paljon onnea voittajille!

Lämpimät kiitokset Suomen Metsäsäätiölle Meton juhlagolfkilpailun tukemisesta!

SUOMEN METSÄSÄÄTIÖ

↑ Joukkuekilpailun voittajat Riitta Airaksinen ja Jari Lassila. Taustalla golfkilpailun toinen järjestäjä Risto Nurmela.
→ Janne Myyrän tyylinäyte.

Lähin lippua väylä 8 Lake: Janne Myyrä
Pisin Draivi väylä 6 Lake: Riitta Airaksinen

Joukkuekisa

1. Lassila Jari
Airaksinen Riitta
2. Myyrä Janne
Kortelainen Juha
3. Nurmela Risto
Kaipainen Markku
4. Heikkinen Jouko
Borgman Stefan
5. Parkkila Eero
Kananen Unto
6. Näreaho Katri
Näreaho Pentti
7. Savolainen Mikko
Savolainen Helena
8. Paananen Vesa
Paananen Helena
9. Karvinen Heikki
Otava Tiia

Ensimmäiset metsäkoulujen väliset Kesäkisat pidettiin 1928 ja perinne jatkuu edelleen.

Me ollaan MEOL!

MEOLO – Metsäalan Opiskelijat ry on valtakunnallinen luonnonvara-alan opiskelijoiden yhdistys, jonka tavoitteena on luoda yhteisöllisyyttä alan opiskelijoiden keskuudessa, pitää huolta opiskelijoiden eduista sekä yhdistää opiskelijat ja työelämä. MEOLin eduista ja palveluista nauttivat sekä Meton opiskelijajäsenet, että paikallisten opiskelijayhdistysten jäsenet.

Yhdistys vaikuttaa valtakunnallisesti useissa metsäalan sidosryhmissä ja kansainvälisesti IFSA:ssa.

MEOL on mukana järjestämässä vuosittain metsäopiskelijoiden kesä- ja talvikisoja, joiden yhteydessä kisataan myös opiskelijoiden viralliset metsätaitokilpailut. Tämän lisäksi järjestetään Käpyristeily-tapahtumaa, joka on yleensä ollut joka toinen kevät.

➤ **Jukolan viestin yhteydessä Joensuussa 2017 istutettiin 100 puuntainta Suomelle. Meoilaiset avustivat istutustapahtumassa.**

➤ **Koulujen välinen köydenveto on yksi Kesäkisojen seuratuimmista lajeista.**

➤ **Käpyristeily on metsäopiskelijoiden suurin tapahtuma, jonka seminaarissa voi tavata mielenkiintoisia esiintyjä.**

Näköalapaikka metsäalan vaikuttamiseen

MEOLin hallitus valitaan metsäalan opiskelijoiden keskuudesta vuodeksi kerrallaan. Hallituksen toimikausi on kalenterivuosi. MEOLilla on edustuspaikka mm. SMUL:n hallituksessa, Suomen Metsäyhdistyksessä, Metsäkoulutus ry:ssä ja Meton hallituksessa, sekä ääni Meton edustajistossa. Kyseessä on siis herkullinen näköalapaikka aktiivisille opiskelijoille.

Riviopiskelijakin voi omalla aktiivisuudellaan saada aikaan muutoksia niin paikallisesti, MEOLissa, kuin liitossakin asti tuomalla asiansa esiin MEOLin hallitukselle tai avaamalla suunsa yhdistyksen kevät- tai syyskokouksessa.

Lähes sata vuotta hauskanpitoa ja urheilua

Ensimmäiset metsäkoulujen väliset kesäkisat järjestettiin Evolla jo vuonna 1928, jotten kisailulla on pitkät perinteet. Nykyisin metsäkisat on koko Suomen metsäalan opiskelijat yhteen kokoava tapahtuma, joka järjestetään sekä sulan maan aikaan että talvella. Kisaviikonloppu sisältää opiskelijoiden SM-metsätaitokilpailun, tukinheittoa, köydenvetoa, jalkapalloa ja saunomista – verkostoitumista unohtamatta.

Käpyristeily on alan opiskelijoiden suurin tapahtuma, jonka tavoite on aut-

Tanssilavojen suomi

Luonnon Varassa-lehden vakiotoimittaja Martti Linna on palkittu kirjailija. Tämän vuoden uutuusteos kertoo tanssilavojen merkityksestä Suomelle.

DEA tanssilava-kirjasta oli muhnut kirjailija Martti Linnan mielessä jo tovin.

– Tanssitutut olivat sanoneet jo pidemmän aikaa, että tanssilavoista pitäisi kirjoittaa kirja. Keväällä 2019 sovin Kariston kanssa, että tehdään se.

Linna harrastaa tanssimista. Tai siis harrasti, ennen koronaa.

– Olisin vielä tänä keväänä sanonut, että olen aktiivinen tanssiharrastaja. Tanssi on minulle hyvää liikuntaa ympäri vuoden.

Hän kiersi vuoden ajan valokuvaamassa ja haastattelemassa tanssipajoilla.

– Kuvasin kirjan kuvitusta paljon itse, kun kiersin katsomassa esiintyjä. Lavatanssilla on Suomes-
sa yli 100-vuotias historia,

joten keräsin kirjaan myös historiallisia kuvia ja tanssijulisteita.

Tanssilavoista Linnan suosikkeja ovat puiset mutterilavat.

– Ne on rakennettu 1950–60-luvulla ja ovat aivan ylivoimaisia suosikkeja. Niissä on nostalgiaa ja ovat erittäin kauniita puurakennuksia.

– Tuolloin tanssivat suuret ikäluokat, eikä televisio ollut vielä pilannut ihmisiä. Suurin osa on löytänyt silloin elämänkumppaninsa lavoilta.

Kirja on saanut hyvää palautetta.

– Kirja on ollut todella hyvin esillä lehdissä ja radiossa. Olen ollut tyytyväinen.

Tanssiharrastajia tai tanssia aiemmin harrastaneita on yllättävän paljon.

Maaseutua tanssilavat koskettavat kuitenkin erityisen paljon.

– Tansseja ovat järjestäneet niin VPK:t, metsäystseurat, kuin maamiesseuratkin. Tanssilavoilla on kerätty paljon rahaa ja hyvinvointia maaseudulle.

Tiina Eklund

Martti Linna: Tanssilavojen Suomi, Karisto 2020.

Kati Karjunen

Jani Akkanen

Teemu Toivonen

taa luomaan kontakteja työelämään ja toisaalta auttaa työelämää löytämään alan tulevaisuuden tekijät. Tapahtuma kokoa merkittäviä metsäalan henkilöitä seminaariin, joka sisältää paneelikeskustelua, sekä puheita ajankohtaisista metsäalan aiheista.

Ja koska kyseessä on opiskelijaristeily – hauskanpitoakaan ei unohdeta!

Mukaan MEOLin toimintaan?

MEOLin uusi hallitus valitaan yhdistyksen syyskokouksessa Rovaniemen kesäkisoissa. Jos haluat mukaan hallitukseen, niin ole yhteydessä omaan ainejärjestösi ja pyri ehdolle. Vaikkei aktiivitoiminta kiinnostaisikaan, niin voit tulla mukaan kuuntelemaan, verkostoitumaan ja osallistumaan päätöksentekoon. Nähdään Rovaniemellä!

Teksti: Jani Akkanen

Meton KaamosSiesta ja valtakunnalliset metsäpäivät peruttu

Meton perinteinen jäsentilaisuus KaamosSiesta oli tarkoitus järjestää valtakunnallisten metsäpäivien yhteydessä 22. lokakuuta ja teemanä juhlistaa 125-vuotista Metoa. Korona-tilanteen kehittyessä syksyllä huonompaan suuntaan päätettiin tilaisuus perua.

Myös valtakunnalliset Metsäpäivät on peruttu syksyltä 2020. Ne on kuitenkin tarkoitus järjestää 4–5. helmikuuta 2021 eli samoihin aikoihin perinteisten Lapin metsätalouspäivien kanssa.

Toimisto jatkaa etätöissä

Meton hallitus tarkasteli koronatilannetta elokuun lopun kokouksessaan ja päätti, että Meton toimisto jatkaa

etätöskentelyä ainakin vuoden loppuun saakka.

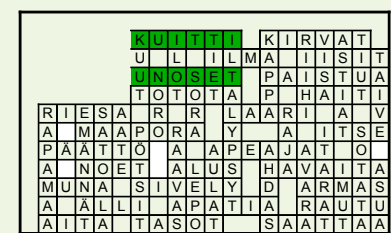
Kokoukset valtaosin etänä

Meton kokoukset pidetään syksyllä 2020 valtaosin etänä. Poikkeuksena on sopimusalojen kokous, mutta se pidetään tavallista pienemmällä edustajamäärällä 6.–7.10.2020.

Merkkipäiviä:

Antti Hurskainen 85-vuotta 6.12.2020, Savitaipale.

Viime lehden ristikon vastaus:

Hyvä hakupaine

Poikkeuksena muihin luonnonvara-alan korkeakoulutuksiin, on hakupaine metsätalousinsinööri (AMK) -koulutukseen ollut jo pitkään hyvä. Koronakevään seurauksena nostettiin metsätalouden aloituspaikkamääriä, jonka vaikutuksia valmistumiseen ja työllistymiseen on hyvä seurata.

HAKUPAINE metsätalousinsinööri (AMK)-koulutukseen on ollut viime vuodet hyvät. Hyvä hakupaine tarkoittaa alan opiskelijoiden jonkinasteista karsintaa ja sen myötä mahdollisesti parempaa motivaatiota, oppimisedellytyksiä sekä todennäköisempää valmistumista ja työllistymistä alalle. Tavoitteena on saada metsäalalle osaavia ihmisiä, joilla olisi myös kykyä kehittää alaa.

Mti-koulutuksen hakupaine alkoi heiketä vuonna 2004. Osittainen syy oli julkisuudessa käytävä keskustelu ”auringonlaskun alasta”, mutta myös metsäalan työn murros vähensi työllisten määrää. Metsäsektorin koulutuksen kehittäminen Suomessa – työryhmä esitti metsäalan korkeakoulutusmäärien puolittamista vuonna 2007, jonka jälkeen mti:jä kouluttavista oppilaitoksista lopetettiin kaksi.

Viiden suomenkielisen mti-koulutusta antavan oppilaitoksen hakupaine kevään 2020 yhteishaussa oli 2,7 eli koulutukseen pääsee noin joka kolmas ensisijaisista hakijoista. Tampereen AMK:n hakupaine on ollut pitkään korkein kaikista metsäalan korkeakouluista, ja kakkosijaa on viime vuodet pitänyt perinteikäs metsäkoulu Evo.

Valtakunnallisten selvitysten mukaan Suomen koulutustasoa tulisi nostaa, mikä on huomioitu nykyisessä hallitusohjelmassa. Tämän ja korona-kriisin myötä opetus- ja kulttuuriministeriö (OKM) ilmoitti kesäkuussa sopineensa korkeakoulujen kanssa yli 4000 aloituspaikan lisäyksestä tälle syksylle, mikä näkyy myös mti-koulutuksessa aloituspaikkojen lisäyksenä.

Laadukasta opetusta

Metsäalan koulutuksen laatua on tutkittu vuosien ajan TTS Työtehoseuran toimesta ja metsäala on edelläkävijä Suomessa koulutuksen kehittämistyössä.

XAMK on saanut erinomaiset arviot

valmistuneilta opiskelijoilta ja työllistymisen koulusta on hyvää.

– Kuuntelemme työelämän palautetta ja työnantajien toive on, että perusmetsäosaamisen pitää olla vahvaa. Tämä tarkoittaa muun muassa metsän- ja luonnonhoidon, puunhankinnan ja paikkatiedon osaamista sekä riittävää määrää maasto-opetusta, kertoo yliopettaja **Pasi Pakkala** XAMK:sta.

– Sen lisäksi opiskelijan kannattaa harkita jotain omaa osaamisalaa, jolla erottuu. Onko se sitten markkinointia, viestintä- tai ICT-osaamista, niin se menee opiskelijan oman kiinnostuksen mukaan.

Aiemmin mti:ksi opiskeltiin perinteisesti koulussa ”päiväopetuksena”. Nykyisin vaihtoehtona on myös monimuo-

”Perusmetsä-osaamisen lisäksi kannattaa harkita jotain omaa osaamisalaa, jolla erottuu.”

Metsätalousinsinööri (AMK) -tutkinto

- 240 op
- kesto 4 vuotta
- tutkinnon voi suorittaa suomeksi: HAMK (Evo), Karelia AMK (Joensuu), Lapin AMK (Rovaniemi), TAMK (Tampere), XAMK (Mikkeli)
- ruotsiksi: Novia YHS (Tammisaari/Ekenäs)
- toteutustavat: päivä- tai monimuoto-toteutus (kouluittain vaihtelua toteutustavoissa)
- hakutapa: pääasiallisesti yhteishaku keväällä, lisäksi siirtohaku tai avoimen väylä (polkuopiskelija)

toteutus, joka tarkoittaa etäopiskelua ja joitakin lähipäiviä koulussa.

Eri kouluissa päivä- ja monimuoto-toteutus tarkoittaa hieman eri asioita. Evolla opiskelijat ovat yhdessä ryhmässä ja voivat moduuleittain valita lähitai etäopiskelun. TAMK:ssa ja Lapin AMK:ssa toteutukset on eriytetty toisistaan. XAMK:ssa monimuoto-toteutuksen hakukriteerit ovat erilaiset.

– Meidän monimuoto-toteutuksen tavoitteena on saada metsäalalle monipuolista poikkitieteellistä osaamista. Pääsyaatimuksena on aiempi korkeakoulututkinto, kuten DI, tradenomi tai KTM, kertoo Pakkala.

Valmistuminen ja työllistyminen

Hakupainettakin tärkeämpää on se, kuinka moni alalle lopulta valmistuu.

– Nuoriso on muuttunut menneistä vuosista. Jos koetaan, että ala ei ole oma, niin koulutus lopetetaan helposti kesken. Myös huonot lähtötiedot metsäalasta aiheuttavat vääriä valintoja.

– Olisikin alan yhteinen ponnistus tuottaa oikeaa tietoa alasta kiinnostuneille, Pasi Pakkala ehdottaa.

Mti-koulutuksen aloittaneista valmistuu lopulta noin 60–70 prosenttia.

TTS Työtehoseuran ”Metsätalousinsinöörien uraseuranta 2018”-raportin mukaan metsätalousinsinööreistä yli kaksi kolmasosaa työllistyy metsäalalle ja koulutusta sisällöllisesti vastaavassa työssä oli 63 prosenttia vastaajista. Tuoretta tietoa saadaan joulukuussa 2020, kun TTS julkaisee uuden metsätalousinsinööri-koulutuksen laaturaportin.

– Työllistymisprosentti metsätalousinsinööreillä on huikkeen korkea. He katsovat itse, että ovat saavuttaneet koulutuksella osaamisen, joka on edesauttanut työllistymään toivottuun työtehtävään työmarkkinoilla, kertoo kehityspäällikkö **Eila Lautanen** TTS Työtehoseurasta.

Teksti: Tiina Eklund

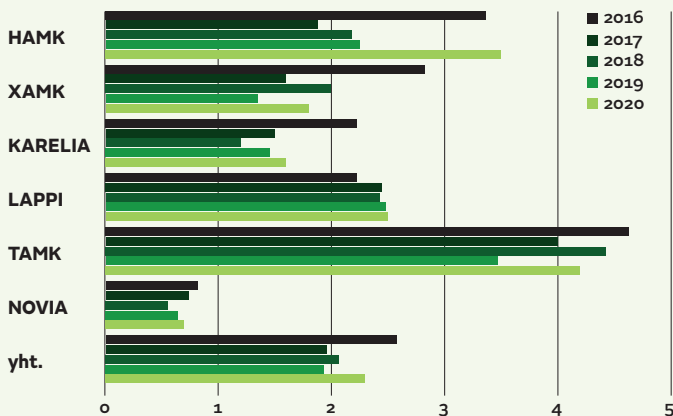
Metsätalouden amk- koulutus

Lähde: Metsäkoulutus ry ja Vipunen

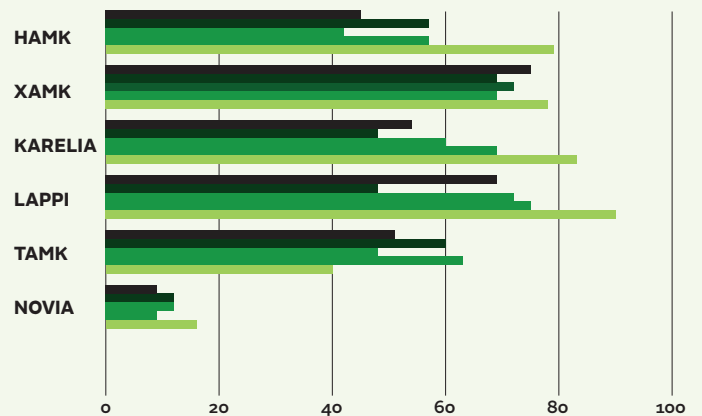
Ensisijaiset hakijat ja aloituspaikat (kevään yhteishaun tilanne v. 2020)

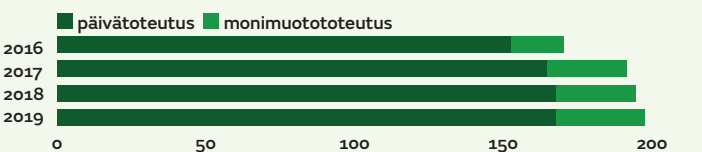
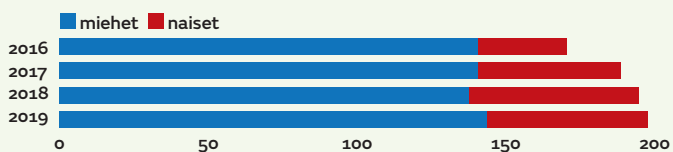
Hakupaine 2016-2020

Aloittaneiden opiskelijoiden määrät 2016-2020

Valmistuneet metsätalousinsinöörit vuosittain

Polut agrologiksi monipuolistuvat

Agrologi (AMK)-koulutukseen haki kevään 2020 yhteishaussa 363 ensisijaista hakijaa. Lukemassa ovat mukana agrologi (AMK) päivä- ja monimuotototeutukseen hakeneet ensisijaiset hakijat. Viime vuosien trendiin suhteutettuna hakijamäärät ovat kohtuulliset.

MÄÄRÄLLISESTI eniten hakijoita oli Hämeen ammattikorkeakouluun Mustialaan, jonka 80 aloituspaikkaa taivoitteli III ensisijaista hakijaa. Hakupaine oli 1,4. Suurin hakupaine (2,3) oli Savonian monimuotokoulutukseen, mikä käynnistyy joka toinen vuosi. Savonian agrologikoulutuksen päivähakumäärät kärsivät monimuotototeutuksen hausta, mikä näkyi nytkin. Hakupaine monimuotokoulutukseen on yleisesti päiväopiskelua parempi.

Seuraavaksi eniten ensisijaisia hakijoita, 93, oli Savoniaan, joista vajaa 70 haki monimuotoon. SeAMK ja OAMK olivat ensisijaisella hakijamäärällä mitattuna seuraavat.

Mustialan jälkeen toiseksi suurin aloittavien ryhmä on kokonaismäärältään Savoniassa. SeAMK, OAMK ja JAMK tulevat seuraavina. Lapin AMK:ssa aloitti 18 opiskelijaa. Novian luvut sisältävät agrologien lisäksi metsätalousinsinööriopiskelijamäärän.

Hallitusohjelman tavoitteena on koulutustason nosto ja ammattikorkeakoulujen aloituspaikkamäärää on lisätty lähivuosille. Lisäksi korona toi tarvetta lisäpaikoille. Agrologikoulutuksen aloituspaikkoja lisättiin JAMKissa 15 kappaletta, joten kokonaisaloituspaikkamäärä syksyille oli 40.

Valmistuneista agrologeista 2/3 on naisia

Vuonna 2019 valmistui yhteensä 246 agrologia (AMK), joista 213 päiväljältä ja 33 monimuotototeutuksesta. Agrologikoulutuksen naisistuminen näkyy myös valmistuneissa. Valmistuneista noin 68 % oli naisia ja 32 % miehiä. Eniten naisia, peräti 80 %, valmistui OAMK:sta. Seuraavaksi eniten naisia valmistui Savoniasta (n. 77 %) ja HAMK:sta (76 %). Yleisestä

trendistä poikkeaa selkeästi SeAMK, jossa yli puolet, lähes 56 %, oli miehiä.

Polut agrologiksi ovat monipuolistuneet

Polut agrologikoulutukseen ja toisaalta koulutuksen toteutustavat ovat monipuolistuneet. Tutkinnon suorittamistavan, päivä- tai monimuoto, ero alkaa kaventua.

HAMK:in ja Lapin ammattikorkeakouluun oli kevään yhteishaussa vain yksi toteutuslinja, muihin haettiin erikseen päivä- ja monimuotototeutuksena. Toteutustavat ovat lähentyneet toisiaan ja etätyöskentely kuuluu osana myös päivätoteutukseen. Esimerkiksi HAMK:ssa opiskelijat valitsevat moduulikohtaisesti suorittamistavan opintojen edetessä. Päivä- ja monimuoto-opiskelijoista ei enää voi myöskään puhua nuoriso- tai aikuisopiskelijoina, sillä myös useat nuoret tekevät opinnot monimuotona.

Uusia tapoja päästä tutkinto-opiskelijoina ovat väylä- ja polkuopinnot. Väyläopinnoissa toisen asteen perustutkinto-opiskelija ottaa koulutuskohtaisesti määritellyn kokonaisuuden ammattikorkeakoulun opintoja yhteistyöoppilaitoksesta. Suoritettu toisen asteen tutkinto ja amk-opintokokonaisuus takaavat paikan ammattikorkeakoulussa.

Polkuopinnoissa suoritetaan ilman tutkinto-oikeutta ensimmäisen vuoden agrologiopinnat (60 op), minkä jälkeen saa tutkinnon suorittamisoikeuden. Opiskelijalla ei ole koulutuspoliittisia etuja ja 60 op suorittaminen on mahdollista. Polkua käytetään esimerkiksi, jos opiskelija ei ole hoksannut hakuja. Polkuopintojen ensimmäinen vuosi toimii näyttönä, että on kelvallinen ja motivoitunut opiskelemaan amk-tasolla. Polkuopiskelu arkistuu ja esimerkiksi Savoniassa polkuopiskelijoita on sekä

päivä- että monimuotoryhmissä tutkinto-opiskelijoina.

Monia muutoksia

OAMKin luonnonvara-alan koulutus siirtyi kesällä Linnanmaan kampukselle, joka on OAMKin ja Oulun yliopiston yhteiskampus.

SeAMKin lähiopetus siirtyi syksyllä 2019 Ilmajoelta Seinäjoen kampukselle. Käytännön opetus jatkuu Ilmajoella yrittäjäkumppanin toteuttamana opetusmaatilalla. Opetusmaatila sijaitsee agrologikoulutuksen kanssa samassa toimintaympäristössä enää Mustialassa ja Tarvaalassa. Tarvaalassa opetusmaatilasta vastaa toisen asteen kouluttaja Pohjoisen Keski-Suomen ammattiopisto. Ainoa ”oma” opetusmaatila on enää siis Mustialassa, jossa on siirretty luomuun.

Savoniassa käynnistyi lähiopetusjaksot tänä syksynä myös Virolahdella yhteistyössä Harjun Oppimiskeskuksen kanssa. Ennestään lähiopetusta on Iisalmen kampuksen lisäksi Varkaudessa ja Joensuussa.

Hevostalouden agrologi (AMK)-koulutusohjelman viimeiset opiskelijat otettiin sisään Mustialassa syksyllä 2019. Hevostalousopintoja voi jatkossa opiskella yksittäisinä moduuleina osana maaseutu-elinkeinojen agrologi (AMK)-tutkintoa. Koulutus päättyi jo aiemmin Savoniassa. Savoniassa voi myös opiskella hevostalouden sisältöjä valinnaisissa opinnoissa.

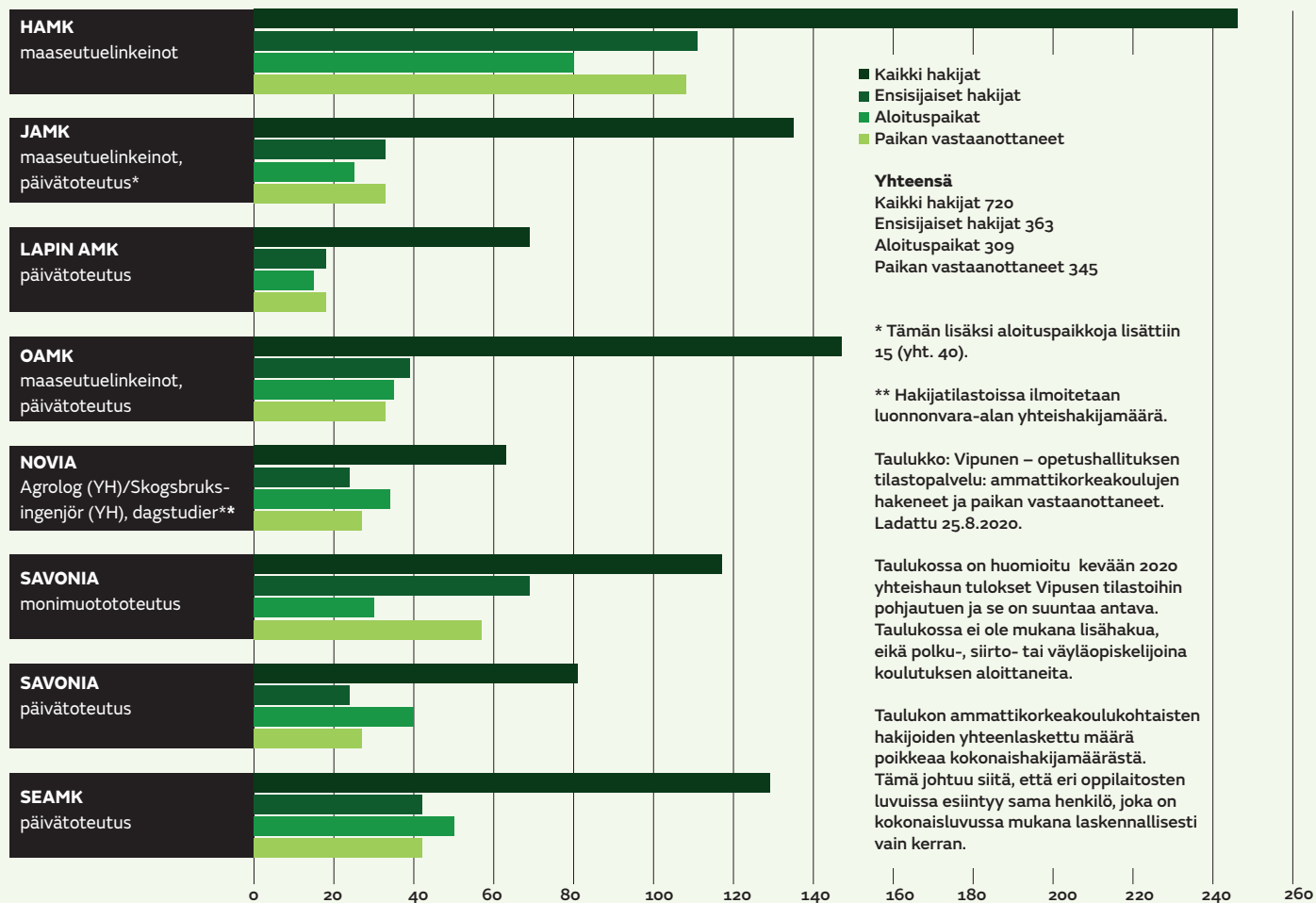
Koulusteema jatkuu seuraavassa lehdessä mm. agrologi (YAMK)-koulutuksen tilastoilla.

Teksti: Anne Laitinen

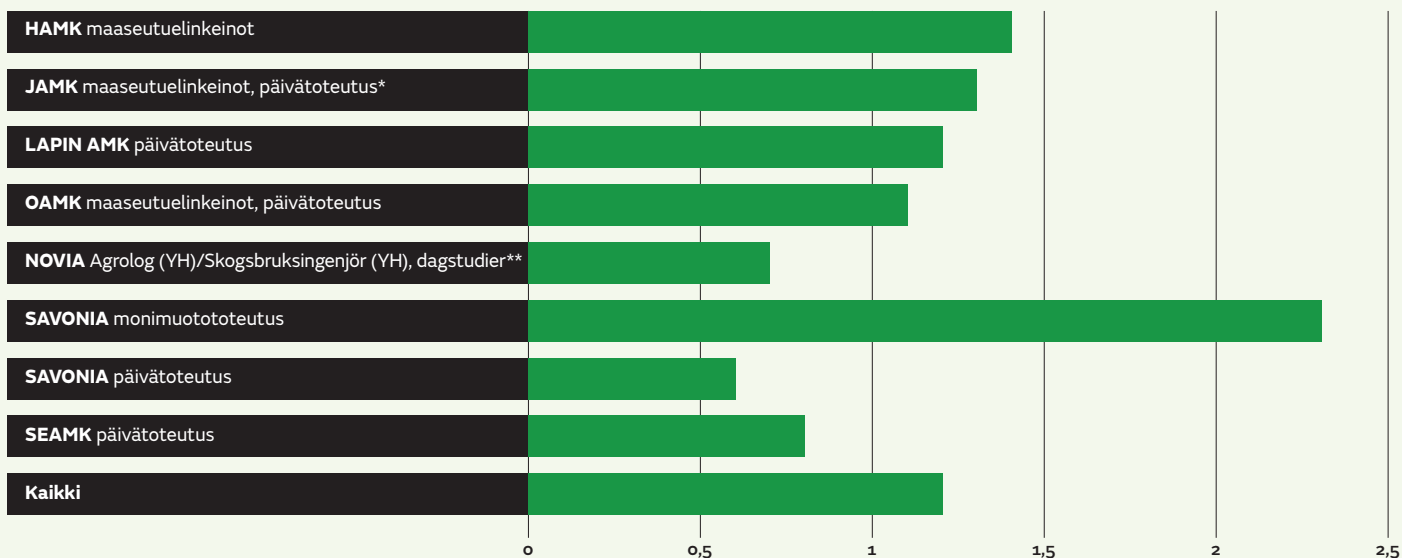
Tämän artikkelin luvuissa on kevään yhteishaun tulokset, eikä siinä ole huomioitu lisähakua tai polku-, siirto- tai väyläopiskelijoina koulutuksen aloittaneita. Taulukot pohjautuvat Opetushallituksen Vipunen tilastopalveluun ja se on suuntaa antava.

Agrologit (AMK)-haku vuonna 2020

Hakijat ja aloituspaikat

Ensisijaiset hakijat aloituspaikkaa kohti 2020

Esittelyssä AMK-Agrologiopiskelijat

Katja Rajaoja

Hallitus ehti vielä kokoontua Helsingissä maaliskuun alussa juuri ennen koronaepidemian alkua. Kuvassa etualalla Liiton edustaja Teemu Laitakoski (vas.), Kati Tihinen (Oamk), Sonja Hautala (SeAMK), Anna-Maija Smolander (Savonia) ja Leo Klinge (Novia). Etäyhteydellä kokoukseen osallistuivat Carita Jalkanen (Hamk) ja Henriikka Kokkonen (Lapin AMK).

MITÄ KUULUU?

Tällä palstalle kerrotaan Agrologien liiton jäsenyhdistysten kuulumisia.

AMK-Agrologiopiskelijat ry on v. 2005 perustettu Agrologien Liiton alainen yhdistys, jonka tarkoituksena on toimia jäsenten yleisten ja yhteisten etujen edistämiseksi ja valvomiseksi, erityisesti opinto- ja ammattikysymyksissä sekä aktivoida yhteistoimintaa eri ammattikorkeakoulujen kesken. Yhdistyksellä ei ole omaa taloutta.

Yhdistyksessä on edustaja (7 opiskelijaa) jokaisesta AMK-agrologikoulutusta tarjoavasta ammattikorkeakoulusta. Agrologien Liiton hallituksen nimeämänä edustajana on rahoitusasiantuntija Teemu Laitakoski ja järjestöagrologi Katja Rajaoja toimii yhdistyksen sihteerinä. Hallitus kokoontuu kaksi kertaa vuodessa (kevällä ja syksyllä) ja lisäksi pidetään yhdistyksen vuosikokous keväisin.

Vuosikokous on pidetty aina Ilmajoen Nuijaturnauksen yhteydessä huhtikuun alussa. Tapahtumaan tulee paljon agrologiopiskelijoita eri puolelta Suomea, joten se on käytännöllistä. Viime vuosina kokoukset ovat keränneet noin nelisenkymmentä opiskelijaa, mitä voidaan pitää ihan mukavana määränä. Tämä vuosi on koronan vuoksi poikkeus ja vuosikokous pidetään Teams-etäyhteydellä ti 29.9.2020 klo 10.30.

Hallituksen kokouksissa keskustellaan agrologikoulutuksen tilasta opiskelijoiden näkökulmasta. Opiskelijat voivat

vertailla opetus- ja muita käytäntöjä keskenään ja täten saada mahdollisesti uusia ideoita myös omaan kouluunsa vietäväksi. Hallituksen edustajat ovat vuosien saatossa mm. tehneet kannanoton agrologikoulutuksen laadusta.

Kokouksiin on voinut nyt muutaman vuoden ajan osallistua myös etäyhteydel-

lä. Jatkossa on tarkoitus pitää hallituksen syyskokous etäyhteydellä ja kevätkokous livenä. Suunnitteilla on myös alkuvuoteen Agrologien Liiton järjestämä yhteiskuntavaikuttamisen päivä, jonne jokainen ammattikorkeakoulu voisi lähettää kaksi valitsemaansa opiskelijaa.

Teksti: Katja Rajaoja

Nykyinen hallitus:

Artturi Anttila (Hamk),

3. vuoden op.

"Olen mukana AMK-agrologiopiskelijoissa koska haluan laajentaa verkostoja ja kehittää osaamistani alalla."

Sonja Hautala (SeAMK),

3. vuoden op.

"Olen mukana toiminnassa, koska se on mielenkiintoista, hauskaa, opettavaista ja tapahtumissa tutustuu uusiin ihmisiin."

Emma-Sofia Jutila (Jamk),

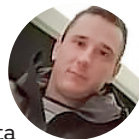
4. vuoden op.

"Olen mukana amk-agrologiopiskelijoissa, sillä pidän erilaisista yhdistys- ja järjestötoista. Niissä pääsee vaikuttamaan yhteisiin asioihin ja tutustumaan uusiin ihmisiin."

Leo Klinge (Novia),

3. vuoden op.

"Minut valittiin opiskelijakunnan kokouksessa tähän tehtävään, kun muut porukasta olivat sitä mieltä, että osaan heistä parhaiten suomea."

Henriikka Kokkonen (Lapin AMK),

2. vuoden op.

"Olen mukana AMK-agrologiopiskelijoissa, sillä haluan välittää opiskelijoiden terveisiä ja siten edistää Agrologien Liiton sekä opiskelijoiden välistä vuoropuhelua. Pidän luottamustehtävissä toimimisesta. Mielestäni kolmannen sektorin, koulutuksen ja työelämän tulee edistää tulevaisuuden vuorovaikutustapoja edelleen osallistavammaksi."

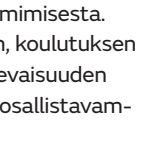
Nina Lyytikäinen (Oamk), 3. vuoden op.

"Olen paikallisen ainejärjestöni aktiivi, joten oli luontevaa lähteä liittoon edustajaksi. Mielestäni on tärkeää saada opiskelijoiden ääni kuuluviin myös kansalliseen päätöksentekoon alallemme."

Anna-Maija Smolander (Savonia AMK),

3. vuoden op.

"Päädyin AMK-agrologiopiskelijoiden hallitukseen oman kiinnostuksen kautta sekä muutamien vanhempien opiskelijoiden kannustamana, ja hallitus toiminnat ovat tuttuja jo muista kouluista. ♦"

Esittelyssä Uudenmaan Agrologit

AGROLOGIT Uusimaa ry:n vuosikokous pidettiin Luontokeskus Haltiassa Espoossa 22. päivä elokuuta.

Vaikka kokouspäivä meni mukavasti, kiteytyy kulunut vuosi puheenjohtaja Kaj Sjölundin huokaukseen koronan tuomasta hiljaisesta vuodesta.

Välttämättömät asiat on vuosikokouksen myötä hoidettu, mutta huvi ja viihdehommot jää tältä vuodelta pois.

Yhdistys on perinteisesti järjestänyt yhdessä tekemistä keväälle, mutta kuluvan vuoden suunniteltu teatteri-ilta siirtyy ensi vuoteen. Edellisvuonna lähes viisikymmentä agrologia läheisineen oli aktivoimassa nauruhermojaan Herkkua kuin heinänteko -näytöksessä Linnanmäen Peacock-teatterissa. Yhdistys sponsoroi jäsenilleen osallistumisen viime vuonna ensimmäisen kerran järjestetyille Maatalouskonemessuille, mutta sekin jää syksyn ohjelmasta pois.

Agrologit Uusimaa ry:n taustalla on Helsingin Agrologien ja Uudenmaan Agrologien yhdistyminen vuonna 2013. Yhdistyminen oli looginen ja luonteva yhdistysten toimiessa ilman selkeitä kunnarajoja. Alue ja yhdistysväki koetaan yhtenäiseksi nykyisessä muodossa.

Hallituskuviot hoituvat rutiinilla

Hallitus jatkaa vanhalla kokoonpanolla, mutta toki uusia kasvoja toivotaan mukaan toimintaan. Myrskylässä kotitilaansa ja Tuusulassa emännän tilaa viljelevä **Kaj Sjölund** jatkaa hallituksen puheenjohtajana. Hän on ollut hallituksessa lähes kaksikymmentä vuotta ja siitä valtaosan – 16–17 vuotta – puheenjohtajana. Kaj on valmistunut Hyvinkäältä agrologiksi 1992 ja toiminut kesästä 1993 alkaen maatalousyrittäjänä. Kolmekymmentäpäisen lypsykarjan lisäksi peltoviljelykset työllistävät kotitilalla. Yhdistystoiminta tuo vaihtelua arkeen ollen maatalousyrittäjälle ”pakollinen breikki”, muuten tulisi vain painettua töitä. Ja tuttuun tapaamiseen lisäksi keskusteluissa avautuu yleensä myös uusia näkökulmia.

Sihteerinä toimii -97 Otavan maaseutopistosta opistoagrologiksi ja sittemmin HAMK:ssa -99 AMK-agrologitutkinnon suorittanut **Miia Dufva**. Miia on työskennellyt eläinten kanssa Helsingin Yliopis-

Kokousväki lounasti yhdessä ennen kokouksen alkua Luontokeskus Haltiassa.

tolla vuodesta 2001 tutkimusmestarina. Hallitusvuosia on kertynyt kahdeksan ja Miia aloitti kuluvan vuoden alusta myös Agrologien Liiton hallituksessa.

On tärkeää ylläpitää myös kaupunki-alueella agrologimandaattia. Meitä agrologeja on myös pääkaupunkiseudulla ja mielestäni on tärkeää, että omaa koulutustaustaa pidetään yllä, mikä edesauttaa, että agrologeja ei unohteta. Tavoitteena on saada tulevaisuudessakin pidettyä yllä agrologien arvostusta ja tunnettuutta. Harmillisen vähän täällä enää vaaditaan agrologitutkintoa.

Liisa Leinamo valmistui Hyvinkäältä vuonna 2000. LähiTapiolassa riskienhallintapäällikkönä työskentelevä Liisa on hyytymätön hybridi. Karkkilassa sijaitsevan kotitilan lisäksi tekemistä riittää myös Urjalassa, jossa muu perhe asuu ja harrastaa, sekä kunnallisissa luottamustehtävissä ja jatko- opinnoissa.

Vanha viisaus väittää, ettei urakehitykseen ole niinkään merkitystä koulutuksella vaan sillä, kenen kanssa on opiskeluaikana istunut iltaa... Tätä verkostoitumista pidän agrologien tärkeimpänä ominaisuutena. Kyllä ne koneet ja lannoitteet tulee mieluummin ostettua omalta verkostolta – etenkin kun pinta-ala keikkuu vielä tukkuostajarajan alapuolella.

Heli Rantala valmistui Mustialasta vuonna 1998. Heli työskentelee Ruokavirastossa uuden nautarekisterin kehittämisprojektissa. Hän on työskennellyt vuodesta 2003 alkaen Maa- ja metsätalousministeriön tietopalvelukeskuksessa ja vaikka työt ovat olleet samat, on firman nimet vaihtuneet vuosien varrella. Hallituksessa Heli on ollut kahdeksan vuotta. Hallitustyöskentely ei vaadi paljon ja esimerkiksi jäsenistölle on kiva suunnitella yhteistä tekemistä virkistytymisen parissa. Mahdollisuus olisi järjestää vielä enemmänkin. Rohkeasti mukaan vaan!

Nurmijärvellä Myllykosken äärellä kasvinviljelytilaa pitävä **Kallepekka Toivonen** on ollut johtokunnassa mukana lähes 30 vuotta, mistä rahastonhoitajana 90-luvun puolivälistä. Kallepekka on valmistunut Hyvinkäältä 1986. Liiton silloinen puheenjohtaja **Tauno Jouhtimäki** houkutteli työpaikallaan Melassa Kallepekan aikoinaan mukaan Helsingin Agrologeihin. Pitkä tausta on monen tekijän summa, eikä vähiten sen, että hallitustyö ei ole tässä yhdistyksessä työllistänyt liikaa, vaan asiat ovat sujuneet rutiinilla. Agrologien koulukunta on tietyllä tapaa aina viehättänyt ja vaikka yhdistyksessä on meitä kauan mukana olleita, niin toisaalta porukka on vaihtunutkin sopivasti. ♦

Teksti: Anne Laitinen

Seinäjoen ammatti-
korkeakoulun agrologi-
opiskelijat täsmäviljelyä
opiskelemassa.

Milja Männikkö

Agrologi- mikä se on?

Agrologi on vanha tutkintanimike. Ennen se oli hyvinkin tunnettu. Vanhoissa Suo-
mi-
filmeissä tapasimme usein agrologin, tutkintanimike tuli sitäkin kautta tunnetuksi. Toisin on tänä päivänä. Agrologi-nimikettä ei aina osata liittää luonnonvara-alaan ja moderniin paljon osaamista vaativiin tehtäviin. Agrologien kouluttajat ovatkin nyt yhdessä käynnistämässä tunnettuuskampanjaa. Lähtölaukaus on sille jo annettu. Liity sinäkin mukaan tekemään alaa ja titteliä tunnetuksi.

Suomessa agrologiksi voi opiskella Hämeen, Jyväskylän, Lapin, Savonian, Seinäjoen ja Oulun ammattikorkeakouluissa sekä Yrkeshögskolan Noviasa. Näiden seitsemän ammattikorkeakoulun agrologikouluttajien yhteistyönä on tarjottu käynnistää viestintäkampanja alkutalven aikana. Viestintäsuunnitelmaa tekemään valittiin Siliä-niminen viestintätoimisto. Viestintäsuunnitelma valmistuu nyt syksyllä ja toimiin pitäisi pääs-

tä alkutalvesta. Toimenpiteisiin haemme mukaan myös alan yrityksiä, yhdistyksiä ja myös yksityisiä henkilöitä. Ole kuulolla!

Seinäjoen ammattikorkeakoulun opiskelijat **Maarit Flink** ja **Päivi Heino** selvittivät agrologitutkinnon tunnettavuutta huhtikuun 2020 aikana. Koronakevät vähensi vastausten määrää, mutta tuloksista selviää kuitenkin, että huomattava osa kyselyyn vastanneista lukioiden ja ammatillisten oppilaitosten opettajista sekä opiskelijoista ei tunne agrologi-nimikettä ja tutkintoa. Suurin osa vastaajista osasi kuitenkin yhdistää agrologitutkinnon maatalouteen, vesistöihin, hiilineutraaliuteen, metsätalouteen, ilmastonmuutokseen, kiertotalouteen sekä yrittäjyyteen. Vastuksissa agrologi-nimikettä yhdistettiin myös kiiviin, arkeologiaan, avaruuteen ja vanhojen asioiden tutkimiseen.

MIELIKUVA agrologista oli positiivinen, vaikka ei aina tunnettukaan tutkinto-

nimikettä. Mielikuissa agrologi koettiin tulevaisuuden vaikuttajaksi ja ala kansainväliseksi. Tietoa agrologi-opintomahdollisuuksista ja tutkinnosta lukioiden ja ammatillisten oppilaitosten opiskelijat olivat saaneet sosiaalisesta mediasta, sukulaisilta, ystäviltä, alumnailta sekä koulusta.

Agrologit ovat moniosaajia ja ala mitä ajankohtaisiin. Elämän kannalta keskeiset asiat ovat juuri agrologin osaamisalueella mm. kotimainen ruoan- ja energiantuotanto, biotalous, kiertotalous, älymaatalous, hiilensidonta ja luonnon monimuotoisuus. Me kaikki voimme tehdä omalta osaltamme alaa ja tutkintonimikettä tunnetuksi. Esimerkiksi blogiteksti, kuva tai video omasta työstä kertoo jo paljon muille siitä mitä agrologi tekee. Se mitä sinä teet kertoo juuri siitä.

Tulevaisuuden ruokaa ei ole ilman agrologeja.

Anu Katila
agrologien koulutuspäällikkö,
Seinäjoen ammattikorkeakoulu

Saimme erinomaisen esittelyn Vesa ja Nina Lapatolta maatalousyrityksen toiminnasta.

Terveisiä Etelä-Karjalasta

ETELÄ-KARJALAN agrologit pitivät vuosikokouksen 6.8. Savitaipaleella agrologi-veli, maatalousyrittäjä, Vesa Lapatolla. Vesa ja Nina Lapatto hoitavat yhtä Etelä-Karjalan suurimmista maitotiloista. Lapatoilla on lehmiä noin 320, hiehoja 220 ja juottovasikoita 30 kpl. Lehmät ovat kahdessa hallissa, nuorkarja vanhassa pihattonavetassa, jota on laajennettu useaan kertaan. Vasikkala on rakennettu v. 2015.

Peltoa tilalla on nyt 206 ha, josta omaas 100 ha. Kaikki pellot ovat nurmella. Vilja ostetaan syksyllä tuoreena ja säilötään murskattuna muurahais- hapolla tuubiin. Säilörehu korjataan omalla ajosilppurilla laakasiiloihin, joita on seitsemän, yhteensä 10500 m³. Lietelantaa tulee 1200 m³/v. Se levitetään omille ja yhteistyötilojen nurmille sekä viljoille. Levitys nurmille tapahtuu vetoletkukalustolla suoraan etäsäiliöistä pumppaamalla. Siirtoletkua on 1,2 km.

Tila työllistää yrittäjien lisäksi neljä koko-aikaista ja kaksi osa-aikaista työntekijää. Toiminnan tavoitteena on mahdollisimman hyvän taloudellisen tuloksen teko, visiona: tuottaa maitoa kannattavasti myös ensi vuosikymmenellä. Päämääränä kehittää ja laajentaa tilaa kannattavasti.

Tilan liikevaihto oli v. 2019 1,5 milj. Mainittakoon, että vuodesta 2003 alkaen tilalla on rakennettu tuotantoon liittyviä rakennuksia joka vuosi kahta vuotta lukuun ottamatta.

Kokosasioista sen verran, että yhdistyksen hallitus jatkaa entisessä kokoonpanossa: puheenjohtajana Eino Heinola, jäseninä Anna Turunen, Merja Kuukka ja Jari Lantta. Toimintasuunnitelmaan sisältyi teatteri-ilta marraskuussa ja SaiPa-Kookoo jääkiekko-ottelu tammikuussa. Yhdistys maksaa jäsentensä sisäänkäynnin.

Teksti ja kuva: Eino Heinola

MERKKIPÄIVÄT

85

2.12.2020 Janne Riihimäki, Salo. Hyvinkää 1964. Perhepiirissä.

Janne Riihimäki

75

27.9.2020 Pekka Puumalainen, Paltamo. Mustiala 1971. Ei vastaanottoa.

Markku Iisakkila

11.10.2020 Esko Viikari, Kouvola. Mustiala 1969. Perhepiirissä

20.10.2020 Markku Iisakkila, Hauho. Hyvinkää 1969. Perhepiirissä.

21.11.2020 Olavi Pajala, Oulu. Mustiala 1967. Perhepiirissä.

Olavi Pajala

70

25.11.2020 luomuviljelijä Liisa Ruokonen, Ilmajoki. SeAMK 2012. Lähipiirissä.

Liisa Ruokonen

60

20.10.2020 Sisko Kivistö, Kuopio. Hyvinkää 1995. Lähipiirissä.

Sisko Kivistö

MUISTOA KUNNIOITTAEN

Pertti Rähä

s. 18.2.1933 Kirtvu
k. 11.6.2020 Kouvola
Hyvinkää 1958

Tauno Hannukainen

s. 12.12.1920 Hiitola
k. 4.7.2020 Pori
Hyvinkää 1947

Agrologien Liiton stipendit haettavissa

Kaikkien stipendien viimeinen hakupäivä on 18.11.2020. Sähköinen hakemuslomake (sama kaikille stipendeille) löytyy Agrologien Liiton nettisivuilta (kohdasta jäsenedut ja stipendit), www.luva.fi/agrologit/jasenedut/stipendit/

Toivo Taavitsaisen rahaston stipendit

Agrologien Liiton yhteydessä toimiva Toivo Taavitsaisen rahasto julistaa vuoden 2020 stipendit vähävaraisten agrologiopiskelijoiden haettavaksi. Hakemuksessa kysytään henkilö- ja osoitetiedot, tiedot opinnoista, perustelut stipendin tarpeellisuudesta, pankkiyhteys mahdollisen stipendin maksamista varten sekä tiedot muista hakijan mahdollisesti saamista apurahoista.

Hakemuksen liitteeksi on hyvä liittää todistuskopio viimeksi vahvistetusta verotuksesta sekä selvitys muista stipendin myöntämisestä puoltavista seikoista.

Kielistipendit haettavissa

Stipendiä haetaan sähköisellä lomakkeella, josta käy ilmi hakijan henkilötiedot, osoite, pankkiyhteys mahdollisen stipendin maksamista varten sekä lyhyt selvitys suorituista kieliopinnoista. Stipendiä voivat hakea vain Agrologien Liiton jäsenet. Stipendi on tarkoitettu agrologiksi valmistumisen jälkeen suoritettaviin kieliopintoihin.

Jatko-opintostipendit

Agrologien Liitto julistaa haettavaksi Agrologien Liiton yhteydessä toimivan Hyvinkään maaseutuopisto-rahaston jatko-opintostipendit. Jatko-opintostipendiä voivat hakea Hyvinkään maatalous- tai maaseutuopistos-

ta valmistuneet agrologit sekä EVAMK:sta tai Laureasta valmistuneet amk-agrologit. Agrologien Liiton hallitus päättää stipendien saajista, joille ilmoitetaan asiasta henkilökohtaisella kirjeellä. Stipendin saajien nimet julkaistaan myös Luonnon Varassa-lehden joulukuun numerossa.

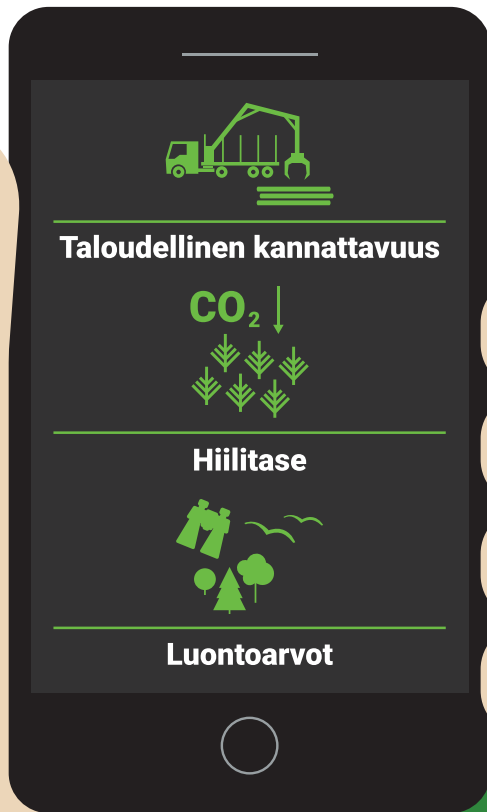
Lisätietoja antaa Agrologien Liiton toiminnanjohtaja Anne Laitinen (anne.laitinen@luva.fi, p. 050 514 3711).

Kymppikurssitapaamiset v. 2020

Tämän vuoden keväälle suunnitellut Hyvinkään ja Mustialan kymppikurssitapaamiset peruttiin koronan takia, samoin marraskuule suunniteltu Tarvaalaan tapaaminen. Tapaamisia ei pidetä myöskään tänä syksynä, vaan siirämme tapahtumat mahdollisesti ensi vuoteen (koronatilanteen salliessa).

Metsätila kulkee taskussa mukana

Etapio-mobiilisovellus auttaa sinua metsäsi hoidossa. Valitset vain, mitä metsältäsi haluat ja Etapio on apunasi.

Tukea monitavoitteiseen metsänhoitoon

Etapio ottaa huomioon metsänomistajan tavoitteet, kuten metsätalouden kannattavuuden, hiilitaseen ja luontoarvot. Se näyttää havainnolliset kuvaukset eri toimenpidevaihtoehdoista ja koostaa valintojen perusteella yksilöllisen metsäsuunnitelman.

Metsäammattilaisille työkalu neuvontaan

Etapion avulla metsäpalveluyrittäjä voi aivan uudella tavalla pitää yhteyttä metsänomistajaan ja keskustella esimerkiksi puukauppaan ja metsänhoitotöihin liittyvistä toimenpiteistä havainnollisten suunnitelmien avulla.

Lisätietoja:

Mikko Lumperoinen
Kehittämispäällikkö, Tapio
mikko.lumperoinen@tapio.fi
+358 50 358 6020

Etapio
www.etapio.fi